

TOUR
de
france™

Průvodce Tour de France 2020

 sport

Obsah

3

**Tipy webu
ctsport.cz**

5

**Tour de France 2020
na programu ČT sport
a webu ctsport.cz**

6

Tour de Fans

12

**Tour incognita.
Kudy se klikatí cesta
k Napoleonově cíli?**

20

**Těším se, ale kvůli
zranění mám respekt.
Jan Hirt před debutem**

25

**Duo KH vyráží vstříc
francouzské slávě.
Pořadí cílem není,
etapy ano**

31

**Rok, na který se nikdo
neptá. Jak Greg LeMond
naposledy oblékl žlutou**

39

**Možná jsem nebyl dost
sobecký. Šampion Tour
Andy Schleck**

45

**Na Tour jej brali už jako
dítě. Nyní čeká Sivakova
debut**

50

Kvíz

56

Statistiky TdF 2020

58

Týmy na TdF 2020

81

Etapy TdF 2020

102

Autoři

Foto na titulní straně

Julian Alaphilippe

Zdroj: ČTK/PA/Pete Goding

Tipy webu ctsport.cz

ŽLUTÝ DRES

- ***** Egan Bernal, Primož Roglič
- **** Mikel Landa, Thibaut Pinot
- *** Richard Carapaz, Tom Dumoulin, Tadej Pogačar
- ** Emanuel Buchmann, Daniel Martínez, Nairo Quintana
- * Julian Alaphilippe, Romain Bardet, Miguel Ángel López

BÍLÝ DRES

- ***** Egan Bernal
- **** Daniel Martínez, Tadej Pogačar
- *** Sergio Higuita, Pavel Sivakov
- ** David Gaudu, Lennard Kämna
- * Valentin Madouas

ZELENÝ DRES

- ***** Peter Sagan
- **** Wout van Aert
- *** Sam Bennett, Matteo Trentin
- ** Caleb Ewan, Alexander Kristoff, Elia Viviani
- * Niccolo Bonifazio, Giacomo Nizzolo, Jasper Stuyven

PUNTÍKOVANÝ DRES

- *****
- **** Julian Alaphilippe, Egan Bernal
- *** Richard Carapaz, Thibaut Pinot, Nairo Quintana
- ** Romain Bardet, Warren Barguil, Primož Roglič
- * Lilian Calmejane, Sergio Higuita, Guillaume Martin

Kdo oblékne žlutou a co nás čeká na Tour de France?

Poslechněte si nový díl Velo fokus podcastu

Diskutují Matěj Tomíček z MF Dnes, komentátor ČT sport Tomáš Jílek
a Vojtěch Jírovec z webu ctsport.cz. Moderuje Ondřej Nováček.

TdF na programu ČT sport a webu ctsport.cz

DEN	ČAS	ETAPA	KM	S TOMÁŠEM JÍLKEM KOMENUJÍ
29. 8.	13:50 - 18:20	1.	156	René Andrle, Stanislav Kozubek
30. 8.	13:50 - 18:30	2.	186	René Andrle, Tomáš Konečný
31. 8.	13:50 - 17:35	3.	198	Tomáš Konečný, Ján Svorada
1. 9.	13:50 - 17:50	4.	160	Tomáš Konečný, Ján Svorada
2. 9.	13:50 - 17:50	5.	183	František Raboň, Ján Svorada
3. 9.	13:50 - 17:20	6.	191	Petr Benčík, Lubor Tesař
4. 9.	13:50 - 17:50	7.	168	René Andrle, Lubor Tesař
5. 9.	13:50 - 17:35	8.	141	René Andrle, Jiří Ježek
6. 9.	13:50 - 16:50	9.	153	Petr Benčík, Ján Svorada
8. 9.	13:50 - 17:50	10.	168	Petr Benčík, Ján Svorada
9. 9.	13:50 - 17:50	11.	167	Tomáš Konečný, Ján Svorada
10. 9.	13:50 - 17:30	12.	218	Tomáš Konečný, Stanislav Kozubek
11. 9.	13:50 - 17:20	13.	191	Petr Benčík, Leopold König
12. 9.	13:50 - 18:20	14.	197	Leopold König, Lubor Tesař
13. 9.	13:50 - 17:50	15.	174	Leopold König, Lubor Tesař
15. 9.	13:50 - 17:55	16.	164	Petr Benčík, Tomáš Konečný
16. 9.	13:50 - 17:40	17.	170	Tomáš Konečný, František Raboň
17. 9.	13:50 - 17:50	18.	167	Petr Benčík, Stanislav Kozubek
18. 9.	13:50 - 18:00	19.	160	Stanislav Kozubek, Lubor Tesař
19. 9.	13:50 - 18:30	20.	36 (ITT)	František Raboň, Lubor Tesař
20. 9.	15:25 - 19:45	21.	122	Petr Benčík, Lubor Tesař

Tour de Fans

Autor **Tomáš Jílek**

**Egan Bernal gratuluje Primoži Rogličovi
po druhé etapě letošního Critéria du Dauphiné**

Zdroj: Twitter Team Jumbo-Visma

Taky radši na kole vyrážíte na neznámé trasy, než abyste pořád jezdili po stejných cestách? Taky dáváte přednost knihám a filmům, kde hned na začátku neprohlédnete celou zápletku a není vám okamžitě jasné, kdo bude padouch a kdo hrdina? Pak by se vám letošní „zvláštní“ Tour de France měla rozhodně zamlouvat.

Představte si debatu mezi ředitelem závodu Christianem Prudhommem a cyklistickým fanouškem...

Fanoušek: „Pojede se letos na Tourmalet?“

Christian: „Ne.“

F: „A co Galibier?“

CH: „Taky ne.“

F: „Že by snad aspoň Alpe d'Huez?“

CH: „Nikoliv.“

F: „Tak prosím Mont Ventoux!“

CH: „Snad za rok...“

Řeknete si možná „No to je jako jít na Rolling Stones a neslyšet Satisfaction, Brown Sugar ani Honky Tonk Women!“

Anebo to pro vás naopak bude známka, že vás čeká něco naprosto neodhadnutelného, tajemného a vzrušujícího (i já bych klidně na koncertu Depeche Mode vyměnil Enjoy The Silence za nějakou „perličku ze dna“).

Tak si novinky pro gurmety v letošním menu shrňme: 12 (!) nových startovních či cílových destinací, čtyři nová stoupání druhé či vyšší kategorie, včetně jedné z očekávaných specialitek tohoto posunutého vydání Col de la Loze

nad alpským střediskem Meribelem (kde mimochodem při své federální derniéře v olympijské historii vybojovali českoslovenští hokejisté před 28 lety bronzové medaile), což je opravdu brutální záležitost, která v závěru 17. etapy nejspíš způsobí v celkovém pořadí slušnou akci „kulový blesk“. To je myslím slušná práce u závodu, který se pojede (snad celý!) už po stosedmé.

Kolik asi ještě pánové z ASO mají pro další roky v rukávu podobných objevů? Mimochodem jeden z těch

„Řeknete si
možná „No to je
jako jít na Rolling
Stones a neslyšet
Satisfaction,
Brown Sugar
ani Honky Tonk
Women!“

nedávných (a zjevně velmi populárních – od premiéry v roce 2012 už popáté v itineráři), místo ve Vogézách (letos Tour znovu navštíví všech pět nejdůležitějších francouzských horských masivů) s poetickým názvem s krutou minulostí Planina krásných dívek, bude dějištěm závěrečné velké bitvy o žlutý dres – v předposlední den se bude na tomto kopci poprvé v časovce (letos jediné) finalizovat konečná klasifikace Staré dámy.

Ale to není zdaleka vše, co by mělo Tour číslo 107 učinit nezapomenutelnou (pochopitelně vedle toho, že už teď má

primát nejpozději se konajícího ročníku Grand Boucle, a přesto první Grand Tour roku) – snad po vzoru španělské Vuelty se hned druhý den severně nad Nice kandidáti na vysoké celkové pořadí zakousnou do stoupání známých z jarního závodu za sluncem Paříž–Nice (letos poslední velké akce před koronavirovou stopkou) – suma sumárum dvě jedničky a jedna dvojka do soutěže o puntíkatý dres krále hor, aneb nejtěžší úvodní víkend Tour od ročníku 1977, kdy se rovnou začínalo v Pyrenejích.

Letos to opravdu nebude o tom, že by se první týden jen čekalo, až přijdou první horské etapy – čtvrtý den dojezd

Tadej Pogačar saltuje na loňské Vuelte

Zdroj: ČTK/AP/
Alvaro Barrientos

na prémii první kategorie v Orcières-Merlette, hned o dva dny později na Mont Aigoual (a těsně před cílem další novinka v horské nabídce Col de la Lusette). Scénář je dokonale připraven na to, aby si jezdci na celkové pořadí v úvodních dnech jen neříkali „hlavně se vyhnout nějakému hloupému pádu“. O právo obléct si žlutý dres na Champs-Élysées se prostě bude tvrdě soupeřit od samého začátku. Christian Prudhomme a jeho parta se prostě drží svého hesla: „tradition modernisée“.

Á propos pády: jako by letos nebyla Tour jen těžko odhadnutelná kvůli naprosto bezprecedentní situaci, která zasáhla všechny nejen sportovní akce, navíc poté, co se roztočila kola světového pelotonu, přišla série karambolů a dalších zdravotních potíží těch největších favoritů. Ten seznam je podle jmen opravdu exkluzivní: Bernal, Buchmann, Quintana, Roglič, Pinot či Kruijswijk... Tedy mimo jiné tři z nejlepší čtveřice loňského ročníku plus poslední vítěz Vuelty, ti všichni se strachovali o to, v jaké

kondici do Nice dorazí a jestli se tam vůbec ukážou, a vloni třetího Kruijswijka nakonec vykloubené a zlomené rameno do Francie nepustilo.

Plánovanou hlavní zápletku letošní detektivky jménem Le Tour pak nečekaným způsobem roztrhal Dave Brailsford a jeho sportovní manažeři, když odmítli lákavou vidinu mít v týmu tři poslední vítěze závodu a z duelu „6 králů“ (Bernal + Froome + Thomas versus Dumoulin + Kruijswijk + Roglič) tak sešlo na obou stranách barikády. O důvod víc, proč Tour pozorně sledovat. A dalším je tradiční očekávání, jak výrazně se předvedou na různých frontách novácci žlutého závodu různého věku i zaměření Tadej Pogačar, Luka Mezgeč, Richard Carapaz, Marc Hirschi nebo Pavel Sivakov.

**Roman Kreuziger
jako vůbec
první český
jezdec bude mít
u svého jména
dvouciferné číslo
počtu účastí.**

Do perly Azurového pobřeží přicestují nakonec jen dva čeští vyslanci. Zdeněk Štybar dlouho s nominací nepočítal, poté se místa v týmu kvůli zranění kolegů dočkal. Jenže netušil, že ho zastaví vlastní zdraví a poraněná kolenní šlacha. Bez komplikací není ani Jan Hirt, jehož přípravu na jeho velkou premiéru na největší cyklistické party zkomplikoval pád na etapáku Tour de l'Ain. Nejzkušenější Roman Kreuziger zase neměl rozhodně ideální generálku na Dauphiné. Dovedu si ale celkem hezky představit, že v různých typech etap a v různých částech průběhu Tour by mohli oba bojovat o etapový triumf.

Roman Kreuziger se už svým startem do první etapy znovu nesmazatelně zapíše do dějin naší cyklistiky – jako vůbec první český jezdec bude mít u svého jména dvouciferné číslo počtu účastí a myslím, že víc než umístění někde za první desítkou konečného pořadí by ho potěšilo konečně vyhrát na Tour etapu. Jan Hirt zase podobně jako vloni na Giru třeba zaútočí v některé z královských etap, a tentokrát s lepším výsledkem případného spurtu v cíli.

O Tour de France se právem hovoří jako o tom nejlepším bijáku mezi všemi vrcholnými sportovními akcemi, i tentokrát se bude divákům, pro které při sledování přenosů není nejdůležitější pořadí v cíli, podávat řada lahůdek „na koukání“, třeba po prvním volném dnu etapa, která se do historie závodu zapíše jako vůbec první, která bude startovat a finišovat na dvou různých (!) ostrovech u atlantického pobřeží.

Egan Bernal

Zdroj: ČTK/AP/
Ivan Valencia

Klasičtí spurtéři možná letos nedostanou tolik jasných příležitostí zazářit (devět „rovinatých“ etap v itineráři berme opravdu s rezervou), zato poslední týden se divák-sadista bude kochat úchvatnými scenériemi Alp a Jury, zatímco účastníci Tour budou trpět v opravdu krutém sledu čtyř etap s trojicí premií mimořádné kategorie.

Tahle Tour v tak neobvykle pozdním termínu by prostě i přes všechny restriktce vycházející z mimořádné globální zdravotní situace měla být ročníkem především pro diváky, kteří milují drama v atraktivních kulisách s kvalitním a početným obsazením bez jasné hlavní role.

Letos totiž víc než kdy dříve od druhé světové války platí: VIVE LE TOUR!

Bud'te s přímými přenosy ČT sport u toho, těší se na vás vybraná „all-stars“ společnost expertů ve složení: René Andrle, Petr Benčík, Jiří Ježek, Tomáš Konečný, Leopold König, Stanislav Kozubek, František Raboň, Ján Svorada a Lubor Tesař. A samozřejmě také náš štáb přímo na místě.

11

TOUR
de
france

ZPĚT NA OBSAH

Tour incognita. Kudy se klikatí cesta k Napoleonově cíli?

Autor **Hynek Roleček**

Nice

Zdroj: ČTK/AP/Claude Paris

V mnohých ohledech neznámá. Kdo ví, jak bude vypadat Tour de France v babím létě? Kdo vydrží brzký náraz strmých stoupání? Jak budou bolet neošlapané kopce? Jak silně pofičí od Atlantiku tentokrát? Komu prospěje samota Centrálního masivu? Komu bude svědčit jediná horská časovka v předvečer velkého finále?

I šotolina k silniční cyklistice patří. Na Planině krásných dívek si ji závodníci už zkusili a letos se jí projedou zas – na Plateau des Glières. Ale to bychom začínali téměř od konce.

Kde všechno vypukne? V Nice. Jen těžko si představit, že by se na drobném štěrkovém podkladu dojíždělo hned v úvodní etapě. Ještě v první polovině 19. století na dva metry široké udusané cestě podél moře mohl kdekdo zakopnout o vytrčený kámen. Teď už by bylo na slavné Promenádě Angličanů něco podobného nemožné. Na hladkém asfaltu se o žlutý kus oblečení poperou po třech padesátikilometrových okruzích nejprve sprinteři.

Ale už druhé pokračování napínavého seriálu může překvapit. Do hor! A to ne jen nakouknout. Jedničkové Col de la Colmiane, Col de Turini, ikonická „kroucenina“ z Rallye Monte Carlo, a dvojkový Col d'Eze oddělí šlachovité od obřích muskulatur. Když žil v Nice na sklonku svého života Nietzsche, chodíval prý od od moře až do Eze, městečka zavěšeného do vakua. Jakým prapodivným myšlenkám asi propadnou cyklisté na sklonku druhého dne?

Vůně jen pro romantiky

Představte si vůni levandule, myrty, jasmínu, růží, rozkvetlého pomerančovníku a trikot, helmu, tretry prodchnuté potem. Tour se dá vnímat i čichem. Ve třetí etapě se peloton prožene Grasse, městem proslulým výrobou parfémů. Fragonard, Gallimard nebo Molinard tiše zamávají stále odhodlaným. Kudy si to štrádoval Napoleon před 205 lety vstříc jen další stovce dnů slávy, tam se budou

protáčet pedály vstříc bezmála ročnímu cyklistickému kralování. Cíl stejný – Paříž, jen pro závodníky Tour o něco klikatější trasou.

„Představte si vůni levandule, myrty, jasmínu, růží, rozkvetlého pomerančovníku a trikot, helmu, tretry prodchnuté potem. Tour se dá vnímat i čichem.“

Vrchaři první týden už neprahnou jen přečkat. Po druhé etapě na ně ve čtvrté číhá první dojezd na horu.

Orcieres-Merlette si prohlédnou pořádně zblízka, když kraj začne vlčet.

Po adrenalinu v kopcích přichází rázem rovinaté zklidnění. Na přesunu z Gap do Privas se může jezdcům otevřít průzračná krajina. Kdesi nad nimi v Parku provensálských baronů, kde je svit okolí přívětivý, hrdě stojí observatoř s třítunovým dalekohledem. Hvězdy nad ním a chvíli i pod ním, tenhle den bude jako dělaný pro ty sprinterské. A triumf

bude pro ně v mírném cílovém stoupání sladký jako ten nejskvělejší nugát z Montélimaru.

Velký závod ve velké zemi

Sto padesát kilometrů na placce a pak se nohy budou muset setsakramentsky snažit. Mont Aigoual se tiše pne v pusté zemi a na svou chvíli obletování si počká. Není to

poslední zastávka v masivu uprostřed Francie, který se rozprostírá na větším území než celé Čechy, Morava a Slezsko.

Že by cestou na západ úřadoval spíše vítr než všudypřítomné hory, kopce, kopečky? Dost dobře možné. Foukat by mělo hlavně v závěru od města Castres. Odkud začalo fičet už v roce 1859, kdy se tu narodil Jean Jaures. Filozof, který se nebál promlouvat k davům, adaptoval sociálnědemokratické myšlenky v srdci nejednoho Francouze. Krev umí rozproudit ledacos.

Planina krásných dívek

Zdroj: ČTK/
ZUMA/Juzuru
Sunada

Pyreneje nesmějí chybět a Pau pochopitelně už vůbec ne. Ještě před startem nedělní nikoli odpočinkové etapy ve městě, kudy se zapletou křivky Staré dámy vlastně pokaždé, se vražedným tempem pojede nahoru a dolů z Cazères-sur-Garonne do Loudenvielle. Pravda, času

na ochutnávku lahodného borůvkového koláče či kochání v průsmyku Peyresourde nebude nazbyt. A nejen hlava boha Aherbelsta, která se kdovíjak dostala do zdi kostela svatého Aventina pod strmým výšlapem, napovídá, že skoro doma jsou tu Baskové, první z prvních milovníků cyklistiky.

Odpočinek u Atlantiku

Ještě před výstupem na Col de la Hourcere se peloton prožene městečkem Aramits. Stačí vynechat jedno písmeno a máte rodiště jednoho z Dumasových mušketýrů. V pohoří u španělských hranic se však tentokrát mušketýři na bicyklech moc neohřejí. I když o pot jistě nouze nebude. Je naprosto nezbytné, aby nastal čas odpočinku, a k tomu bude příhodná oblast Le Charente Maritime a její nebe blankytné. Pár set kilometrů na sever od neúprosných hor. Rovina tam znamená skutečnou rovinu.

Což ovšem může znamenat určité nepříjemnosti stran silného západního větru od oceánu. Od něj už beztak přišla řada nebezpečností. Například když vévoda z Buckinghamu ze všech sil podporoval hugenoty v La Rochelle. Zuby si ovšem zlámal na pevnosti Saint-Martin-de-Ré. Tam bezmála 400 let poté exploduje sladký sprinterský bonbonek, anebo spíš příjemné slano jako po vynikající ústřici, a řada adeptů až na jednoho dopadne podobně neslavně jako anglický šlechtic.

Starosvětské, nikoli staromilské. Město Poitiers se sice pyšní bohatou minulostí, dnes je ovšem plné mladých studentů, a to až z jedné třetiny. O budoucnost není třeba se v tomhle smyslu bát, to v pelotonu by to mohlo po další rovině začít pomalu bublat.

„Odpočinku“ už bylo dost. Hop do sedel na nejdelší etapu. 218 kilometrů. Ostře vzhůru, ostře dolů. Cíl v Sarranu, místě, kde se dá obdivovat život a dílo jednoho z prezidentů. V dobách své největší slávy tu před dvaceti lety otevíral vlastní muzeum Jacques Chirac.

Grand Colombier

Zdroj: ČTK/AP/
Christophe Ena

Francouzského středohoří není nikdy příliš, řekli si snad letos pořadatelé. A zdáli už se směje Puy Mary. Průsmyk Peyrol uprostřed fotogenických holých kopců, vůbec nejvyšší z celého Centrálního masivu, poprvé na Tour uvidí

velký finiš. Zdalipak tamní počasí dostojí své pověsti a cyklisté se cestou jedním z nejdeštivějších francouzských míst osvěží?

V nohách a nejen v nich je Tour už hodně cítit. Cesta do Lyonu by mohla být poklidnější, ale jeden si nemůže být jistý. Na 107. kilometru peloton projede Montbrisonem a patrně si už nikdo nevzpomene na Francoise Claudiuse Koenigsteina alias Ravachola. Díky antropometru Alphonsi Bertillonovi neměl tento kdysi slavný anarchist a také nic jistého a jak znalci kriminalistiky a jejích dobrodružství vědí, bylo mu pěkně všechno spočítáno. Ve středofrancouzském městečku byl v roce 1892 buřič a vrah popraven.

” Po osmi letech se pojede na Grand Colombier. Entrée do Alp jaksepatří. Serpentinovitý had vypadá z letadla úchvatně, ale blízké setkání s ním zatraceně bolí. “

Před dnem „bezbřehého“ volna čeká na jezdce ještě jedna prácička.

Po osmi letech se pojede na Grand Colombier. Entrée do Alp jaksepatří. Vine se už z Culoz, rodiště skvělého sprintera Christophea Lemaitrea.

Serpentinovitý had vypadá z letadla úchvatně, ale blízké setkání s ním zatraceně bolí. Nabrat dech. Pak už jen Alpy v zběsilém tempu, přejezd, ještě ta Planina a velodrom na Elysejských polích.

Alpy olympijské

Martin Fourcade si po kariéře už z nikoho nevystřelí, to organizátoři, jak je jejich dobrým zvykem, v posledním týdnu Tour pálit ostrými umějí. Čím výše, tím lépe, čím strmější kopce, tím ještě lépe. Etapa do rodiště slavného biatlonisty Villard-de-Lans může působit vlastně ještě snesitelně. Oproti sedmnácté části. Mezi dvojími olympijskými hrami.

Z Grenoblu do Méribelu, kde mimo jiné českoslovenští hokejisté vybojovali pro společný stát poslední olympijské medaile ze zimních Her. Co je příjemnější: končit etapu po 21 a půl kilometru dlouhém výšlapu, anebo ve více než 2300 metrech nad mořem? Obojí zhruba stejně: na Col de la Loze.

Na kravská stáda, která odpočítávají nekonečný aplský čas v rytmu přežvykování, na malebné paseky táhnoucí se po úbočích a hřbetech, na střechy kapliček podél cest, které se kroutí pod tíhou neustálého nutkání stoupat anebo klesat, nepomyslí. Před sebou jen hluboce šedý asfalt, bílé čáry hrající staccato a sem tam štěrk.

Ještě jeden krátký nádech v průmyslovém centru Champagnole a pak každý sám za sebe. Po časovce na Planině krásných dívek už bude všechno jasné.

Cesta se znovu zakroutila jako každý rok. Ale jako obvykle? To se o letošním ročníku Tour de France v žádném ohledu nedá říct. Odpověď, jaká bude velopout' v neobvyklé době, se už pomalu snáší k Vítěznému oblouku.

19

ZPĚT NA OBSAH

Těším se, ale kvůli zranění mám respekt. Jan Hirt před debutem

Autor **Vojtěch Jírovec**

Jan Hirt na Krakonošově cyklomaratonu

Zdroj: ČTK/Michal Červený

Jan Hirt si v posledních letech zkusil Giro d'Italia i španělskou Vuelta, na Tour de France ale přišel čas až nyní. V širší nominaci týmu CCC byl dlouhodobě a zůstal v ní i poté, co utrpěl nepříjemný pád na srpnovém Tour de l'Ain. V jaké kondici je Hirtovo zápěstí, čeho se obává a jaké jsou jeho cíle?

Hlavní otázka, která zajímá všechny. V jakém stavu je před startem poraněné zápěstí?

Pořád mě bolí. Možná je to trochu lepší, ale mám z toho trochu strach. Když cesta není moc hrbolatá a nejsou tam kostky, tak se to dá, ale po špatném povrchu... nic moc.

Co vám o stavu řeklo české mistrovství?

Každý okruh se přejíždělo přes kostky, což bylo hodně nepříjemné. Tam jsem se vždy propadl, jel jsem opatrně a brzdil jen přední brzdou. Jel jsem pomalu, aby se nic nestalo a třeba jsem i neshodil někoho jiného. Byl tam také sjezd po trochu horší cestě, kde jsem také trochu trpěl. Objel jsem to, ale vím, že teď to bude těžší a člověk si takhle nepovolí. Doufám, že v prvních etapách bude dobrá silnice a zvládnu to. A že za pár dnů to bude úplně dobré. Další zranění už jsou ale v pohodě, jediné, co mě limituje, je zápěstí. Zuby mám spravené, odřeniny už jsou také dobré. Kromě ruky mě už nic neomezuje.

Zkusil jste tomu nějak přizpůsobit pozici na kole?

Na pravé ruce mám změkčená, vypolstrovaná řídítka. Plus na ruce ortézu.

Pádů se udála spousta, kromě Tour de l'Ain třeba i na Dauphiné (spadl například Primož Roglič nebo Emanuel Buchmann, pozn. aut.). Může za to i ta dlouhá pauza, že jezdcům chybí závodní praxe?

Těžká otázka, to nikdo neví. Asi to budou všechny ty faktory dohromady: nezávodili jsme plus hodně lidí jede o smlouvu, takže je to hodně nervózní. Je málo závodů, takže se člověk neměl kde ukázat a chce se předvést... je to víc věcí dohromady.

Na Tour pojedete – pokud to zdraví dovolí – na etapy. První týden tedy i kvůli ruce vezmete volněji?

Ještě uvidíme, jak se s týmem domluvíme na taktice. Ale asi by to tak mělo být, v prvním týdnu se snažit hlavně dojíždět a postupně pak začít jezdit ostřeji. V týmu jsou pro

Jan Hirt
na Krakonošově
cyklomaratonu
Zdroj: ČTK/Michal
Červený

všechny prioritou etapy. Pokud (Ilnur) Zakarin bude chtít, tak se pokusí zbytečně neztrácet a pak se třeba uvidí. To ale bude na něm, jak se mu bude chtít. Hlavním cílem týmu jsou určité etapy.

Co říkáte na trasu, která je letos hodně specifická – první velké stoupání přijde čtvrtý den, už ten druhý bude také náročný?

Trať je hodně zajímavá a mně se samozřejmě líbí, protože to vypadá, že tam nebude mnoho etap na větru nebo

po kostkách. Je vyloženě vrchařská s málem časovek. Kdybych byl v pohodě a věděl, že mám odzávoděno, tak bych se na ni těšil hodně. Takhle se těším taky, ale mám respekt. Nevím, jak to v tomhle stavu zvládnou.

**Doufám, že
v prvních
etapách bude
dobrá silnice
a zvládnu to.
A že za pár dnů
to bude úplně
dobré.**

**Jak dobře znáte letošní stoupání?
Některá známá jsou, ale ta úplně
nejslavnější schází.**

Kopců moc neznám, vlastně jen ty z etapy na Tour de l'Ain, kde jsem spadl a kde se končilo na Grand Colombier. Víceméně tak znám jen stoupání z této

etapy. Cílový kopec je těžký, i když já už jsem tam byl v dost špatném stavu – přišel mi hodně dlouhý a těžký.

Tour bude specifická i kvůli koronavirovým opatřením (jezdci musí každý den na testy, prostory startu i cíle zůstanou uzavřeny a týmy budou existovat v tzv. bublině, pozn. aut.). Omezuje vás to hodně, nebo naopak půjde o výhodu, že nepřijdete tolik do kontaktu s okolím a můžete se víc soustředit sami na sebe?

Výhoda to možná může být pro největší hvězdy, které mají spoustu povinností s rozhovory. Těm se možná trochu uleví,

ale budou je dělat tak jako tak. Já bych to rozhodně jako výhodu nebral. Etapové závody jsou přece hezké i kvůli dění okolo.

CCC pravděpodobně po sezoně skončí, jak se to projevuje na běžném provozu, že tým opouštějí závodníci? Například Fausto Masnada už je v Deceuninck-QuickStep.

Ještě to není úplně jisté, že zanikne, ale moc dobře to nevypadá. To je pravda. Každý kouká po něčem jiném, my s agentem samozřejmě taky. Ale není jednoduché jít někam za podmínek, které bych chtěl.

Navíc s tím zraněním a ještě v situaci, kdy nejde prodat výsledky, protože závody nebyly.

Samozřejmě, tohle mi situaci ještě ztížilo. Super to není, ale snad to dopadne dobře.

Mluvil se o Israel Start-Up Nation, kde je jedním ze sportovních ředitelů René Andrieu (mj. expert ČT sport pro přenosy z Tour de France, pozn. aut.). Tahle varianta je ve hře, nebo jde jen o spekulaci?

Je to jen spekulace, protože nic konkrétního zatím nikde nemám. Nebránil bych se tomu, ale opravdu jde jen o dohady.

24

ZPĚT NA OBSAH

Duo KH vyráží vstříc francouzské slávě. Celkové pořadí cílem není, etapy ano

Autor **Pavel Jahoda**

**Roman Kreuziger
v dresu týmu NTT**

Zdroj: Damian Murphy

Česká cyklistika se těšila na bohatou úrodu, po dvou chudších letech měla mít na Tour de France hned tři zástupce. Jenže Zdeněk Štybar musí kvůli poraněné kolenní šlaše na poslední chvíli zůstat doma a nejslavnější závod světa tak pojedou jen Roman Kreuziger s Janem Hirtem. Ani jeden sice nemá ambice na útok na přední příčky v celkovém pořadí, boj o vítězství v etapě je ovšem velkým lákadlem i nepřímo vysloveným cílem.

Pokud se počítají i týmové výhry, povedlo se to zatím pouhopouhým třem Čechům, což dokumentuje, jak těžký a výjimečný počin je na Tour de France ovládnout etapu. Zároveň to vysvětluje, proč triumf v některé z nich má drtivá většina cyklistů jako životní sen a cíl.

Jako první uspěl Ján Svorada, který na Staré dámě vyhrál třikrát včetně závěrečné etapy na slavné pařížské Champs-Élysées v roce 2001. Stejným počtem vítězství se může pyšnit i Pavel Padrnos, jenž to ovšem dokázal vždy v týmové časovce v barvách U.S. Postal. A posledním mezi smetánkou, na kterou se nikdy nezapomene, je Zdeněk Štybar.

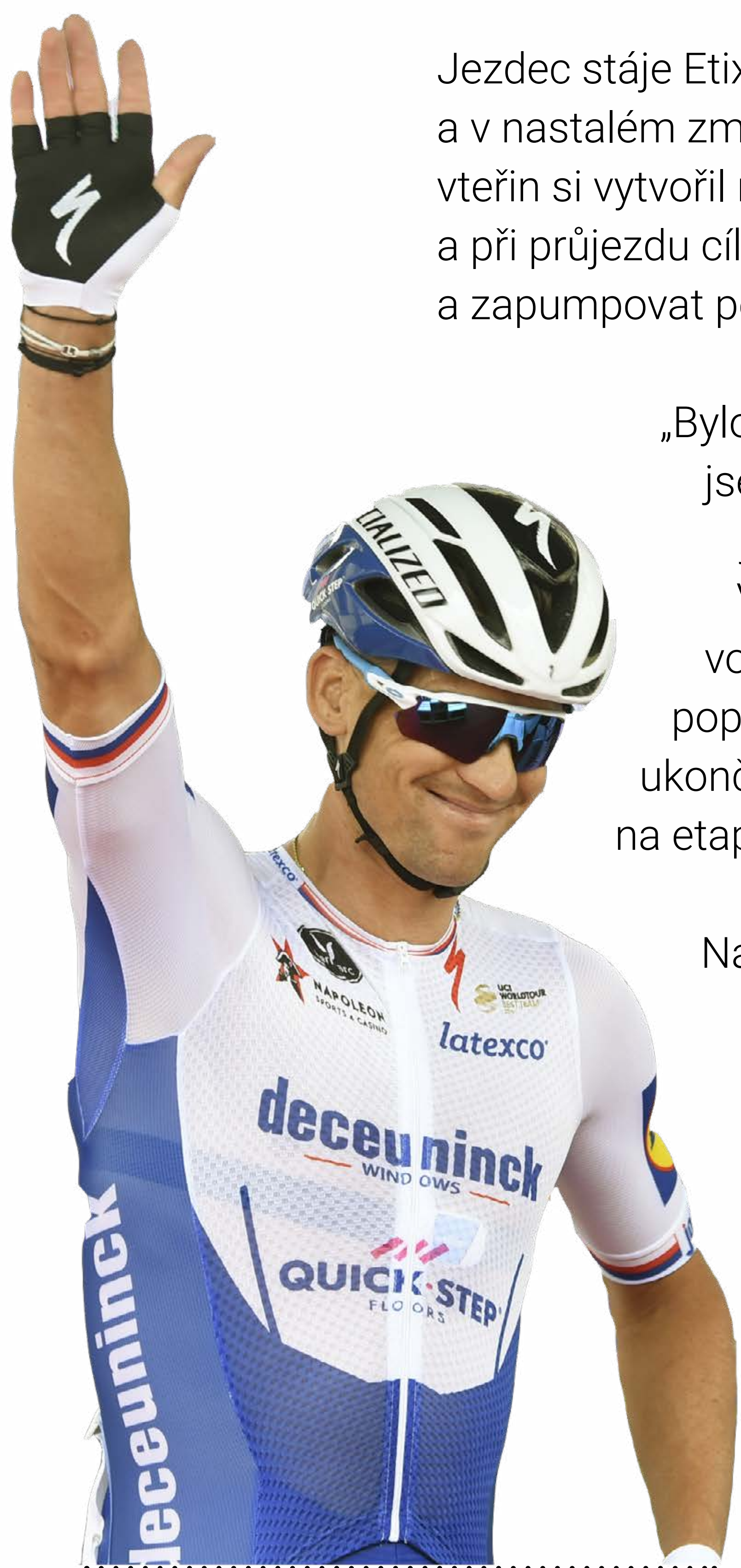
V roce 2015 to pro tehdy devětadvacetiletého závodníka přitom byla premiéra na Tour. Ve čtvrtek 9. července ale ukázal, že pozice nováčka je mu úplně fuk a přišel jeho moment slávy, který vzbudil v Česku obrovský zájem. V šesté etapě se dlouho nic nedělo a vše nasvědčovalo hromadnému spurtu. Jenže pár stovek metrů před cílem přišel nečekaný zvrat. K zemi padlo hned několik jezdců

včetně Štybarova týmového kolegy a muže ve žlutém Tonyho Martina.

Jezdec stáje Etixx-QuickStep v ten moment nezaváhal a v nastalém zmatku se pustil do nástupu. Během pár vteřin si vytvořil náskok, který už nikdo nedokázal stáhnout, a při průjezdu cílem si mohl euforicky zakřičet a zapumpovat pěstí.

„Bylo to hodně spontánní rozhodnutí. Vůbec jsem to neplánoval. Ale když jsem viděl, jaká je situace, napadlo mě, že to zkusím. Všechno, nebo nic. Tým mi v tu chvíli dal volnost a vyšlo to, což je opravdu super,“ popisoval po dojezdu jezdec, který tehdy ukončil čtrnáctileté čekání českých barev na etapový triumf.

Na svůj počín už ale v daném ročníku ani při druhé účasti v roce 2017 navázat nedokázal a stejně dopadli i ostatní. Čekání na další český triumf se tak nyní natáhlo už na 5 let. Štybar chtěl svůj úspěch zopakovat letos a mluvil o tom, že šance se na tak dlouhém závodě naskytne vždycky. Bohužel nepočítal s tím, že nakonec do závodu kvůli poraněné kolenní šlaše vůbec nezasáhne.

**Zdeněk Štybar
na republikovém
mistrovství
v Mladé Boleslavi**

Zdroj: ČTK/Zdeněk
Vostárek

Kreuziger vytvoří český rekord, pořadí vymění za etapy

V pelotonu se naopak objeví podobně jako v loňském roce nejúspěšnější reprezentant v historii Tour. Romana Kreuzigera čeká ve Francii jubilejní desátý ročník, což se doposud žádnému Čechovi nepovedlo.

ROMAN KREUZIGER

Doba, kdy rodák z Moravské Třebové odjížděl na Starou dámu s cílem bojovat v celkovém pořadí o nejvyšší pozice a touhou ještě posunout české maximum, které vytvořil pátým místem na Tour v roce 2013, už je ale pryč a česká legenda se v současnosti víc než na vícedenní podniky zaměřuje na klasiky.

Ano, Kreuziger loni jako lídr Dimension Data obsadil ve Francii šestnácté místo, což bylo jeho už čtrnácté umístění v Top 20 na závodech Grand Tour. Jeho nově přejmenovaný tým NTT ale má pro letošek trochu jiné plány: celková klasifikace je jedno, hlavní jsou etapová vítězství.

Podobně to vidí i sám Kreuziger, který zatím v krátké sezoně nijak nezářil a spíš to z jeho strany bylo trápení včetně Dauphiné, které ani nedokončil. Jeho samotného to ale nestresuje. Jak sám prozradil v rozhovorech, ve svém

věku už velice dobře zná své tělo a ví, co si může dovolit. Před startem se tak pečlivě připravoval u italského jezera Garda, kde má svůj druhý domov, a zůstává optimistou.

**Tour bude bolet,
profilově je letos
hodně těžká,
má přes 55 000
nastoupaných
metrů.**

„Výsledkově to vypadá pesimisticky, nejsem zvyklý na grupetto. Ale zůstávám klidný, tělo si zvyká po půlroční závodní pauze, byl to pro něj velký šok. Tvrdě pracujeme a věřím, že forma půjde nahoru,“ doufá.

Solidní forma bude potřeba, jelikož profil na Kreuzigera a spol. čeká skutečně náročný. Lákadlo v podobě výhry v etapě, kterou by vylepšil už tak fantastickou bilanci na Tour, je ale pořádné.

„Tour bude bolet, profilově je letos hodně těžká, má přes 55 000 nastoupaných metrů, délku 3500 kilometrů a pouze jednu časovku, navíc víceméně horskou, která se pojede z velké části na silničním kole. My se budeme snažit, abychom byli vidět v únicích v horských etapách,“ dodal.

V kopcích by si vítěz jedné etapy na Giru, kde v roce 2011 ovládl i klasifikaci mladých jezdců, měl pomáhat s další zkušenou tváří týmu NTT Domenicem Pozzovivem, jenž bude na startu papírovou jedničkou jihoafrického výběru.

JAN HIRT

**Jan Hirt
na jednom z mála
letošních závodů**

Zdroj: [Twitter.com/CCCProTeam](https://twitter.com/CCCProTeam)

Hirta čeká velká premiéra, etapové vítězství není sci-fi

Druhým z party českých jezdců je pak Jan Hirt z polské stáje CCC, jehož oproti zkušenějším reprezentačním kolegům čeká na Tour velká premiéra. To, že pojede na Staré dámě vůbec poprvé, však neznamená, že by měl být otloukánkem.

Devětadvacetiletému jezdcovi by naopak skvěle mohl sedět již zmíněný profil, který nabízí spoustu stoupání. V horách Hirt totiž dokáže konkurovat i těm nejlepším na světě, o čemž svědčí 12. místo celkově na Giru 2017. K dobru českému jezdcovi jde i fakt, že v programu je málo časovek, které nepatří k jeho oblíbeným disciplínám. „Vždycky jsem chtěl jet Tour, takže jsem rád, že ji pojedu a obzvlášť letos, kdy je trať taková pěkná a těžká,” prohlásil.

Aby vše ale nešlo až tak hladce, Hirt se musel před startem potýkat s velkou nepříjemností. Na dobře rozjetém Tour de l'Ain, kde potvrzoval solidní formu, spadl, vyrazil si zuby a pochroumal zápěstí, což výrazně ovlivnilo jeho přípravu na samotný vrchol ročníku.

Sám proto při prognózách zůstává při zemi a nad umístěním v celkovém pořadí vůbec nepřemýšlí. „Myslím, že coby tým pojedeme na etapy. O celkové klasifikaci já osobně určitě neuvažuju. Očekávám, že na začátku závodu budu docela trpět. Máme v týmu i (Ilnura) Zakarina, ale nevím, jestli má zájem o celkové pořadí. Spíš budeme všichni cílit na etapy,“ nastínil Hirt, jenž se závodu Grand Tour zúčastní popáté v kariéře. Třikrát zatím startoval na Giru a jednou na Vuelte.

Vedle zdravotních potíží z poslední doby ho tíží určitá nejistota, protože ačkoliv tým nadále funguje, hlavní sponzor CCC již s předstihem oznámil odchod v důsledku koronavirové krize. „Servis mi pořád připadá profesionální, ale nádech toho, že nějaké peníze chybí, tam je. Předtím to bylo super, teď je to stále dobré, ale o něco horší,“ řekl Hirt. Úspěch na Tour by tak Hirtovi mohl přinést nejenom velkou euforii, ale také pomoci v hledání nového angažmá.

Z českého pohledu je i přes Štybarovu absenci na co se těšit. Obhájce Egana Bernala nebo Primože Rogliče reprezentanti nahánět nebudou, útok na dílčí vítězství by ale mohl být nadějnější než v předchozích letech.

Uvidíme tak českou vlaječku u jména nejlepšího jezdce některé z etap?

Rok, na který se nikdo neptá. Jak Greg LeMond naposledy oblékl žlutou

Autor **Vojtěch Jírovec**

**Greg LeMond je potřetí a naposledy
vítězem Tour de France** Zdroj: ČTK/AP

Na Tour de France 1990 šlapal dlouho ve žlutém dresu cyklista, kterého předtím téměř nikdo neznal. Jeho hlavní soupeř – vlastník dresu duhových barev mistra světa – jej během závodu (dnes říká, že nevědomky) shazoval přezdívkou Cappuccino. Souboj Claudia Chiappucciho s Gregem LeMondem byl hlavním příběhem tehdejší Tour. Poprvé však také závodili jezdci z bývalého východního bloku a růžky vystrčil Miguel Indurain.

Historie Tour de France se dá číst také jako sled různých ér. Na Fausta Coppiho navázal Jacques Anquetil, po něm se zjevil „kanibalistický“ šampion Eddy Merckx, aby jej vystřídal jen o málo nelítostnější Bernard Hinault. V roce 1986 právě Hinaulta v jedné z nejslavnějších Tour porazil jeho týmový kolega Greg LeMond – mělo započít jeho panování.

Jenže k tomu tak zcela nedošlo. O LeMondovi se někdy mluví jako o prvním moderním cyklistovi. Právě s ním je spojeno hned několik inovací: v roce 1989 to byl triatlonový představec a aerodynamická helma, které mu napomohly k nejtěsnějšímu triumfu v historii. V Paříži porazil Laurenta Fignona o prchavých osm vteřin.

První Američan, který vyhrál Tour de France (ne, tento primát nepatřil ani nepatří Lanci Armstrongovi), také přišel s nášlapnými pedály a s dalším vývojem co nejrychlejších časovkářských posedů. Ne vždy to přitom byly kroky vpřed, třeba o podivném nástavci, který použil v časovce na Tour v roce 1990, později prohlásil, že aerodynamika není vše.

Právě Tour de France, od které letos uplynulo třicet let, byla LeMondovým posledním triumfem. Američan dokázal vyhrát třikrát (1986, 1989 a 1990), o další úspěchy jej připravila bizarní a málem fatální nehoda, kdy jej při lovu postřelil vlastní švagr. LeMond vždy připomínal, že mu broky dodnes zůstaly v těle a nikdy už nebyl tak dobrý.

I z tohoto důvodu je složité mluvit o jeho éře. Nestojí za ním tolik slavných etap, kdy by zatočil se zbytkem pelotonu, na to byl vždy spíše reaktivním typem závodníka. A jeho vítězství na sebe nenavazují, netvoří oslňující řadu. Ani LeMondův triumf z roku 1990 se nerodil snadno. Naopak šlo o dlouhou a úpornou cestu.

Tour 1990 se také dá vnímat jako přelom mezi starou érou (reprezentoval ji Laurent Fignon a také LeMond) a novými pořádky, které, jak dnes víme, obnášely masivní používání drog jako EPO. Právě přelom desetiletí a první roky 90. let jsou dnes považovány za dobu, kdy se konzumace nechvalně známé drogy stala v pelotonu něčím zcela běžným.

LeMond používání dopingu vždy odmítal, stal se například jedním z hlasitých kritiků Armstronga, a to v době, kdy to ještě nebylo bez důsledků. Naopak o mnohých z jeho soupeřů v této Tour dnes víme, že to samé u nich zdaleka neplatilo. Jak se vlastně rodilo jeho třetí, poslední, nejméně zmiňované, avšak dle jeho slov nejoblíbenější vítězství?

Nejprve krátký exkurz do roku 1956. Roger Walkowiak se v sedmé etapě

příplete do úniku, který si do cíle přiveze osmnáctiminutový náskok. Taková porce času je enormní a prakticky neznámý cyklista se obleče do žlutého dresu. Ten sice posléze ztratí, ale v Alpách se do něj vrátí a vedení udrží až do Paříže.

Francouzská veřejnost je pobouřena: tak slavný závod a vyhraje jej takový nýmand, o kterém nikdo nic neslyšel. Ne žádný Anquetil, Gaul nebo Bahamontes – pouhopouhý Walkowiak. Sousloví „à la Walko“ zlidovělo (znamená cosi jako překvapivě a bez nadšení), čímž se sám vítěz dlouho užíral.

Proč připomínat dávnou historii? Protože o 34 let později se něco podobného málem povedlo dalšímu cyklistovi. Claudio Chiappucci už oslavil sedmadvacáté narozeniny, v pelotonu se ale o něm příliš nevědělo a už rozhodně nikdo nepočítal s tím, že by měl sehrát ústřední roli na Tour de France.

Postavou velmi drobný (172 cm) závodník ze stáje Carrera všechny vyvedl z omylu. Tehdejší Tour začala v parku modernity Futuroscope, kde proběhl prolog i následující etapa a týmová časovka. Ty se přitom jely během jediného dne: dopoledne 138 kilometrů rovinaté etapy, poté jízda proti času na dalších 44 kilometrů.

Chiappucci se ráno dostal do čtyřčlenného úniku, který nakonec dojel až do cíle, a to o více než deset minut před hlavním polem se všemi favority. Z vítězství se radoval Frans Maassen, paradoxně byl však on tím jediným z úniku, který si v závodě neoblékl žlutý dres. Současný sportovní ředitel ze stáje Jumbo-Visma po letech vzpomínal takto.

„Nikdo nás nechtěl začít stahovat. Pro nás to bylo velké překvapení, neuvěřitelné, že nám dali tolik minut. Pak jsme sprintovali o vítězství. Vyhrál jsem a chvíli si dokonce myslel, že jsem ve žlutém,“ svěřil se pořadu The Cycling Podcast. Do žlutého ale šel kanadský závodník Steve Bauer, potřeboval své vedení však ještě udržet v týmové časovce.

„Odpoledne jsem si znovu myslel, že bych mohl do žlutého. Měli jsme velmi dobrý tým pro časovku, ale náš lídr byl před Tour sražen autem a v časovce jsme na něj trochu museli čekat. Potřeboval jsem pár vteřin na Bauera, bylo to dost těsné a pro mě nakonec zklamání,“ vybavuje si po letech Maassen.

S Chiappuccim přitom nikdo nepočítal. „Nikdy předtím jsem ho neviděl. Tehdy nebyl žádný internet a tak podobně, bylo méně informací. Bauera jsem se bál, ale Chiappucciho jsem neznal,“

Claudio Chiappucci si užívá Tour 1990

Zdroj: BikeRaceInfo

rozvzpomíná si Maassen. Drobného Itala, který později dostal přezdívku El Diablo („Čertík“), podcenil také LeMond.

„Neměli jsme moc důvodů únik dostihnout, protože tam byl z naší stáje Ronan Pensec. Nakonec se žádný tým nechtěl vydat před časovkou, to byl hlavní důvod. Když na to zpětně vzpomínám, tak mi deset minut nepřipadalo závažných. Netušili jsme ale, co předvede Chiappucci. Nepočítali jsme s ním,“ přiznal LeMond pro The Cycling Podcast.

Následovala série tranzitních rovinatých etap (ta pátá do Rouen měřila dnes těžko představitelných 301 kilometrů), doplněná na dnešní poměry také výživnou

jednašedesátikilometrovou individuální časovkou. Tu vyhrál Raúl Alcalá z cyklisticky nepříliš rozvinutého Mexika.

Osmý den tehdejší Tour de France si pak zaslouží vlastní zmínku. V Besanconu se rozhodovalo ve sprintu, z nějž nejlépe vyšel Olaf Ludwig. Jeho vítězství mělo kromě závodní hodnoty (Ludwig nakonec posbíral nejvíce bodů v soutěži o zelený dres) i tu historickou. Stal se totiž prvním a zároveň i posledním etapovým vítězem z východního Německa.

Do té doby totiž vládnoucí režim závodníky ven nepouštěl, pro Ludwiga či třeba další účastníky tehdejší Tour Uweho Amplera a Uweho Raaba byly vrcholem Závod míru či jednou za čtyři roky olympijské hry. Pokud se cyklisté ze země za železnou oponou na Tour předtím objevili, šlo jako v 60. letech v případě Dietera Wiedemanna o emigranty.

V roce 1990 už byla situace jiná, kromě východních Němců tu závodil také sovětský tým Alfa Lum s Dmitrijem Konyševem či sprinterem Džamolidinem Abdužaparovem. Největší stopu ale udělal Ludwig: spurter z Gery, který vyhrál 38 etap na Závodě míru (kromě toho dvě celková vítězství) a v roce 1988 se stal olympijským šampionem v Soulu.

Zatímco v páté etapě Ludwig svůj sprint ještě špatně načasoval, v osmé už před sebe nepustil nikoho, i když musel odrážet například Johana Museeuwa, který se v dalších letech proslavil především na jarních klasikách. Byl to první východoněmecký triumf – a také poslední před sjednocením.

Poté už se blížily Alpy a s nimi první horské etapy. Žlutý dres v nich převzal Ronan Pensec, francouzský závodník druhého řádu, který se ve vedení ocitl díky své účasti ve zmiňovaném úniku. Pro závodní dynamiku bylo klíčové, že patřil k LeMondově stáji Z-Tomasso sponzorované výrobcem dětských hraček.

LeMond měl týmového kolegu ve žlutém, Pensec navíc disponoval obřím náskokem. I proto bylo na jiných, aby útočili. Pensec se však bránil a první místo udržel i ve slavných serpentínách stoupání na Alpe d'Huez. „Hollywoodský“ výstup objel zavěšen za zadním kolem Roberta Millara, který by si býval za své služby zasloužil zvláštní cenu.

V knize Richarda Moora nazvané In Search of Robert Millar posléze Pensec vzpomínal na svého někdejšího kolegu s velkou vřelostí.

„Nemám proti němu jediného slova, protože mi po celou dobu byl vzorem. Snažil jsem se mu celou kariéru vyrovnat. Byl to individualista, ale také se pro vás dokázal zcela obětovat. V tom byl opravdový profík,“ řekl Pensec.

Před úporně pracujícími Millarem a Pensecem se bojovalo o etapové vítězství. Velmi důležitou postavou byl Miguel Indurain: obrovitý Španěl byl několik let pomocníkem Pedra Delgada, asistoval mu u mnoha triumfů včetně toho na „Staré dámě“ v roce 1988. Tehdy „Pedrito“ porazil celý svět a Indurain byl u toho.

Jenže o dva roky později už rovnováha sil byla jiná. Ke smůle Induraina a celé stáje Banesto (dnešní Movistar) si to týmové vedení uvědomilo pozdě. V etapě na Alpe d'Huez tedy nechali Induraina tahat na rovině před závěrečným kopcem, aby Delgado mohl bojovat o vítězství a cenné vteřiny. Obětoval však tím své vlastní šance a nakonec ztratil 12 minut.

Delgado navíc ničeho nedosáhl. Ve slavných zatačkách jednoho

z nejznámějších kopců světa se nedokázal udržet trojice Gianni Bugno, Eric Breukink a LeMond, která nakonec společně vyjela až na vrchol. Zde následoval sprint, v němž vítěz tehdejšího Gira Bugno ukázal největší rychlost. Delgado ztratil téměř minutu.

Když deník L'Equipe po skončení ročníku analyzoval výkony jednotlivých týmů, o stáji Benesto napsal: „Je to vcelku jednoduché. Určili si špatného lídra.“ Indurain už

v té době byl silnější než Delgado a týmové vedení si to neuvědomilo včas. Vždyť Indurainův otec prý dodnes tvrdí, že vyhrál ve skutečnosti šest Tour – a ne oficiálních pět.

„Kdybychom ho ale určili jako lídra od začátku, lidé by si

říkali, že jsme se zbláznili,“ kontruje v Indurainově biografii „Indurain“ od novináře Alasdaira Fotheringhama stratég týmu José Miguel Echavarri. „Jestli Delgado tuhle Tour vyhraje, bude mu muset koupit byt ve Středozeří nebo postavit sochu,“ psaly španělské noviny.

Delgado ale Tour 1990 nevyhrál, skončil čtvrtý až pět minut za vítězem. Indurainovi, který byl dle mnohých

„Indurainův otec prý dodnes tvrdí, že jeho syn vyhrál ve skutečnosti šest Tour – a ne oficiálních pět.“

stejně silný jako nejlepší trojice, mohlo být útěchou alespoň vítězství na Luz Ardiden v posledních dnech. „Tuhle Tour nevyhrál, ale položil základy svým pěti dalším triumfům,“ hodnotil po letech jeho kolega a pozdější domestik Dominique Arnaud.

„Nelíbilo se mu, že jsem mu říkal Cappuccino. Nebylo v tom ale nic zlého, já jsem myslel, že se tak vážně jmenuje. Neshazoval jsem ho tím,“ omlouval se po letech LeMond. V rozhovorech po skončení etapy skutečně komolil jméno soupeře, který byl po zlomení Penseca v časovce už ve žlutém a vedl skoro o osm minut.

Jak neznámého Itala zlomit? Třeba tím, že po rovině před Saint Etienne roztrháte peloton ve větru. LeMondovi se to podařilo („Chiappucci byl takticky hodně naivní,“ říká) a v jediné etapě, která neměla být vůbec zásadní, smazal téměř pět minut své ztráty. Pořád mu ale zbývalo dvě a půl minuty.

Rozhodovalo se tak až v Pyrenejích, konkrétně v šestnácté etapě s cílem na Luz Ardiden. Chiappucci věděl, že jde o poslední velký horský test, a rozhodl se, že nejlepší obranou pro něj bude útok. Zaútočil tak už na Col d'Aspin a ve žlutém odjel

Duo z týmu Banesto:

Miguel Indurain a Pedro Delgado

Zdroj: BikeRaceInfo

všem favoritům. Jeho trik ale nevyšel: s náskokem ještě vystoupal na Tourmalet, ale v údolí byl dostižen.

Sledovat obrázky z této etapy je dodnes vzrušující dobrodružství, pohled na chyceného Chiappucciho, který nehne brvou a hned se chopí tempa, je fascinující. Bylo to ale z jeho strany blafování: když šest kilometrů pod vrcholem nastoupil jeden z kolumbijských vrchařů Fabio Parra a za ním se vydali další včetně LeMonda, už odpověď neměl.

Chiappucci se pohyboval až bolestně pomalu, kdežto ostatní letěli. Nejlépe si vedli Indurain s LeMondem a Američan začal v cíli sledovat časomíru. Lídr závodu se nahoru dostal až o více než dvě minuty později, což znamenalo, že jeho vedení

se nyní smršlo na pouhých pět vteřin. Žlutý dres udržel, ale za jakou cenu?

Pět sekund není v cyklistice nic, tím spíše v Chiappucciho případě, kdy vám zbývá do cíle dalších pět etap. A Ital dobře věděl, že předposlední den přijde 45kilometrová časovka. V ní proti silnému LeMondovi neměl šanci, což se také potvrdilo. Ten den v Lac de Vassiviere ztratil přes dvě minuty a jeho odyssea byla u konce. LeMond byl vítězem.

„Nikdy bych to nevyhrál bez týmu. Všichni byli skromní, ale odvedli maximum. Ale zároveň to bylo takové hořkosladké. Říkal jsem si totiž, jak to teď bude snadné, když už není žádný Hinault a Fignon... a to se nestalo, vůbec,“ vzpomínal po letech LeMond. Podle všech předpokladů měl další rok přidat nové vítězství – už čtvrté. To se ale nestalo.

Přitom sám dodnes tvrdí, že v roce 1991 byl dokonce ještě silnější než o rok dříve. Nástup nových drog jej ale, podle LeMondových vlastních slov, o další triumfy připravil. Vytratil se závodník, který dosáhl obrovských

úspěchů: na Tour debutoval třetím místem v roce 1984, o rok později už byl druhý a v roce 1986 slavně porazil Hinaulta.

Po dvouleté odmlce způsobené bizarním zraněním se vrátil a vyhrál dva ročníky. Po roce 1990 už ale nikdy nebyl faktorem, který by ve vícedenních závodech hrál zásadní roli. Přitom mu bylo stále „pouhých“ třicet let, a to ve sportu, kdy velké úspěchy přicházejí klidně až po pětatřicítce, není žádný věk. LeMondova éra, pokud ji tak chceme nazvat, ale skončila dojezdem do Paříže v červenci 1990.

KONEČNÉ POŘADÍ TOUR DE FRANCE 1990

1. Greg LeMond
2. Claudio Chiappucci +2:16
3. Eric Breukink +2:29
4. Pedro Delgado +5:01
5. Marino Lejarreta +5:05
6. Eduardo Chozas + 9:14
7. Gianni Bugno +9:39
8. Raúl Alcalá +11:14
9. Claude Criquielion +12:04
10. Miguel Indurain +12:47

38

Možná jsem nebyl dost sobecký. Šampion Tour Andy Schleck

Autor **Vojtěch Jírovec**

Andy Schleck na Galibieru v roce 2011

Zdroj: ČTK/AP/Laurent Cipriani

Když se v roce 2007 objevil na italském Giru a z ničeho nic dokončil na druhém místě, bylo zřejmé, že je tu nový talent. Nový obrovský talent. Když dnes se zastaveným dechem mluvíme o budoucnosti Remca Evenepoela – bohužel poznamenané těžkým pádem na srpnové Lombardii –, podobně se před více než deseti lety mluvilo o tom, co čeká Andyho Schlecka.

Skromný a možná až moc hodný, tak působil. Když ale za sebe nechal mluvit svoje nohy, nebylo na tom nic útlocitného. Mladší z bratrské dvojice Schlecků navzdory své výšce (udávaných je 186 centimetrů) udivoval v horách a nechával za sebou slavná jména. Doma byl ve velkých kopcích i na ardenských klasikách, což později potvrdil slavným triumfem na Lutychu v roce 2009.

Byl také trochu smolař, což si způsobil zřejmě i svou vlastní zbrklostí. Závod, pro který na lucemburského cyklistu budou vzpomínat i za desítky let, je pochopitelně Tour de France 2010. Ve stoupání na Port de Bales nastoupil, aby mu po pár desítkách metrů spadl řetěz. Kdo může mít takovou smůlu! Alberto Contador nečekal a díky tomu celou Tour vyhrál.

To „vyhrál“ je pochopitelně v uvozovkách, Schleck se totiž o rok později dočkal žlutého dresu – ovšem jen v poště, což je způsob, kterým by nechtěl zvítězit zřejmě nikdo. Vlastně jde o další důkaz Schleckovy smůly. Tour vyhrál dodatečně po diskvalifikaci, v začátku zmíněné Giro by mu zase mělo patřit také, neboť vítězný Danilo Di Luca byl dokonce třikrát pozitivně testován na doping.

Působil často, jako by měl hlavu v oblacích, když se ale dokázal zkoncentrovat, ostatní jen zírali. Tak jako v roce 2011 v 18. etapě Tour, kdy zaútočil šedesát kilometrů před cílem, který byl tehdy poprvé v historii na vrcholu Galibieru. Jde o jednu z nejlepších etap minimálně poslední dekády, srovnatelnou třeba s útokem Chrise Frooma na Giru v roce 2018.

Andy Schleck je o rok mladší než Vincenzo Nibali, stejně starý jako Froome. Zatímco slavný Žralok ale dál pokračuje v pelotonu a chce vyhrát letošní bitvu o Itálii, Schleck skončil s cyklistikou již před šesti lety. Byli vrstevníci a spolu ještě třeba s Romanem Kreuzigerem měli být budoucností cyklistiky. U Nibaliho i Frooma se to vyplnilo, u Kreuzigera částečně jistě taky. Schleck dopadl jinak. Proč?

V roce 2012 se Critérium du Dauphiné jelo v červnu – ne jako letos v polovině srpna – a pro jezdce mělo být odrazovým můstkem pro Tour de France. Schleck ale padá v individuální časovce, když jej smete vítr (podobná věc se stala Chrisi Froomovi na loňském Dauphiné, dopady pro kariéru mohou být podobné). Výsledkem je zlomená křížová kost a těžce poraněné koleno.

Po zranění už nikdy nebude takový jako dřív. Když se Schleck vydá na Tour o rok později, zvládne skončit jen dvacátý a zpovzdálí sleduje první Froomův triumf. Spoustu závodů nedokončí a postupně padá do role pomocníka pro bratra Fränka. Pro něj má také pracovat na Tour 2014, pád ve třetí etapě kdesi pár kilometrů před Londýnem se ale ukáže jako poslední kapka. V říjnu ukončí kariéru.

„Nemám žádné výčitky, protože nebylo nic, co bych býval mohl udělat jinak. Nepadal jsem úmyslně. Neužíval jsem si, když se mi doktoři vrtali v kolenu,“ říkal v rozhovoru před dvěma lety. Jednou z výčitek proti Schleckovi, které musel

poslouchat v průběhu let opakovaně, bylo, že cyklistickému sportu nedával sto procent – že zkrátka ke spoustě věcí přišel zadarmo.

Finský cyklista Jussi Veikkanen vzpomínal před lety v časopisu ProCycling: „Na náš první společný závod dorazil a neměl ten rok odjeto ještě ani dva tisíce kilometrů. Říkal, že měl zkoušky ve škole a že to dožene,” vzpomínal Veikkanen na tréninkový objem, který splní i leckteří „gaučovní” cyklisté. Nutno však dodat, že Schleck brzy zabral a všem ukázal, že i s málo kilometry v nohách dokáže velké věci.

Jiný Schleckův týmový parťák Bobby Julich mluví podobně. „Andy byl umělcem na kole. Dělali jsme si z něho s Jensem Voigtem srandu, že kdyby vzal kolo z garáže, postavil ho do pokoje a jen se na něj koukal, stejně by z toho byl víc fit

**Andy Schleck vítězí
za přihlížení
Alberta Contadora
na Tourmaletu (2010)**

Zdroj: ČTK/AP

než já s Jensem po dvou měsících tréninku," usmíval se někdejší třetí muž Tour de France.

Když se ale dokázal zkoncentrovat, nikdo se mu nemohl rovnat. „Měl v sobě zabijácký instinkt. Dokázal se zmáčknot tak, že byste tomu nevěřili. V závěru Lutych-Bastogne-Lutych projel kolem mě a on už nebyl na téhle planetě, byl někde jinde," vzpomínal další z bývalých cyklistů Karsten Kroon. „Takovýhle výraz míval Armstrong ve svých nejlepších letech," dodal.

„Dělali jsme si z něho s Jensem Voigtem srandu, že kdyby vzal kolo z garáže, postavil ho do pokoje a jen se na něj koukal, stejně by z toho byl víc fit než já s Jensem po dvou měsících tréninku.“

Schleck byl nicméně často vnímán jako přerostlé dítě v sedle kola, mnozí o něm i tak mluvi. Sám s tím ale nikdy nesouhlasil. „Nikdy jsem tomu nerozuměl, když lidé říkali, že jsem to nebral vážně. Kdybych to tak nemyslel a netrénoval, Tour bych ani nedojel, natož vyhrál," říká.

Naposledy se do zabijáckého módu dostal v roce 2011 na Galibieru. V následující etapě mohl svou třídu potvrdit a skutečně vyhrát Tour de France. Jenže se dal do úniku s Albertem Contadorem, který nikam nevedl. A v závěrečné časovce neměl odpověď na mnohem silnějšího závodníka v souboji se stopkami. Zvítězil Cadel Evans, bratři Schleckové skončili druhý a třetí.

Potom už to nikdy nebylo jako dřív. Přišlo zmíněné zranění na Dauphiné, dlouhá rekonvalescence, spoustu nedokončených závodů, koleno stále bolelo. Byly to promarněné dva roky, oznámení o konci kariéry v říjnu 2014 bylo vlastně vysvobozením. „V cyklistice zažijete spoustu

adrenalinu, je to nahoru a dolů, trochu závislost. Když je to všechno pryč, můžete být docela ztracení," říká Schleck.

„A já určitě alespoň zpočátku ztracený byl. Potřeboval jsem se probrat a naučit se žít nový život. Je vám třicet a začínáte znovu," popisuje, jak poté odjel na několik měsíců sám na Mallorcu a přemítal, co dál. Schleck dnes vede vlastní obchod s koly a během Tour de France bere klienty Škody na cyklistické projížďky.

„Nikdy jsem nebyl sobecký. Na to, abych se stal šampionem Tour, jsem asi nebyl dostatečně sobecký. To byla moje největší potíž. Mohl jsem vyhrát mnohem víc závodů, kdybych se víc staral o sebe. Někdy jsem se možná staral víc o Fränka než o vítězství. Ale nelituju toho, dneska bych nebyl šťastnější, kdybych měl o vítězství navíc," dívá se zpět.

Andy Schleck bude v historii Tour de France vždy napsán jako vítěz, byť si své vítězství nikdy neužil v Paříži. Mohl dokázat víc? Jistě. Možná však právě pro svou určitou naivitu a bezprostřednost zůstává mnohým fanouškům bližší než „nedostupní“ šampioni s mnohem více triumfy. „Nejvíc pyšný jsem na to, že jsme s Fränkem společně stáli v Paříži na pódiu," říká. Lépe by se to snad ani říci nedalo.

NEJVĚTŠÍ ÚSPĚCHY ANDYHO SCHLECKA

Tour de France (2010)

Lutych-Bastogne-Lutych (2009)

3x etapa na Tour de France (2010, 2011)

2x druhé místo na Tour de France (2009, 2011)

druhé místo na Giro d'Italia (2007)

44

ZPĚT NA OBSAH

Na Tour jej brali už jako dítě. Nyní čeká Sivakova debut

Autor **Vojtěch Jírovec**

Pavel Sivakov
na závodě
Kolem Kalifornie 2018

Zdroj: Ray Rodgers/
wikimedia commons

Pro fanoušky týmu Ineos to bude nezvyklé. Namísto Gerainta Thomase, Chrise Frooma nebo i Wouta Poelse se bude poblíž čela pohybovat například třiaadvacetiletý Pavel Sivakov. Mladý ruský závodník ale už opakovaně ukázal, co v něm vězí. Sivakov je vynikající vrchař a možná sám budoucí vítěz Tour de France.

Časy se mění a staré závodníky střídají ti noví. Kdysi to byl Chris Froome, kdo se vynořil ze závětří za Bradleym Wigginsem a stal se nejsilnějším cyklistou své generace. Nyní právě jeho – mělo se za to, že je neporazitelný – vystřídali o generaci mladší jezdci. Lídrem na Tour bude Egan Bernal, Froome (a koneckonců ani Geraint Thomas) důvěru nedostali.

Bernal ale není jediným mladým závodníkem, který roste v barvách stále Ineos. Finanční síla britskému týmu umožňuje sbírat talenty z celého světa. Manažer Dave Brailsford tak už pod svá křídla dokázal dostat Ivána Sosu, Tao Geoghegan Harta či také Pavla Sivakova. A právě posledně jmenovaný ukazuje snad vůbec ten největší potenciál.

K cyklistice má Sivakov veškeré předpoklady, vždyť oba jeho rodiče na kole závodili. Otec Alexej dokonce třikrát sám dokončil Tour de France, zatímco jeho matka Alexandra skončila druhá v prestižním Giro Rosa. Třiaadvacetiletý Sivakov se narodil v Itálii, po rodičích má ruské občanství, avšak prakticky celý život strávil ve Francii v pyrenejském podhůří.

„Necítím se jako Francouz, ale ani jako Rus, i když možná v hloubi srdce je něco ruského,“ přemýšlel nedávno Sivakov v podcastovém rozhovoru s kolegy Lukem Rowem a Geraintem Thomasem. Kvůli tomu, že v mladém věku reprezentoval v mládežnických výběrech Rusko, mu už tato příslušnost zůstala. V začátcích jej přitom trenéři považovali spíše za rovináře.

„Ze začátku jsem si nemyslel, že ze mě bude vrchař, spíš jsem se viděl jako klasikář. Ale zhubl jsem pár kil a všechno

je jinak. Ale klasiky mě zajímají, jede se naplno a to mi přijde skvělé. Určitě bych je chtěl zkusit, hlavně ty po kostkách. Je to úplně něco jiného. A úžasného,“ myslí si Sivakov, který od týmových kolegů dostal poměrně přízemní přezdívku „Putin“.

Jeho vstup do profesionálního pelotonu byl přitom velmi přímočarý. I když za sebou nemá takové úspěchy jako například Bernal, už stihl vyhrát závody Kolem Polska i Alp nebo skončit devátý na Giro d'Italia. To není nic nevýznamného pro závodníka, kterému

je stále teprve třadvacet let a mezi profíky jezdí teprve třetí sezonu.

Do Ineosu (tehdy ještě Team Sky) přišli s Bernalem společně. „Egan byl tehdy už od prvního roku úžasný. Ale i loni se objevili Remco Evenepoel a Tadej Pogačar. Říkal jsem si, že jsem měl dobrou sezonu, ale v porovnání s nimi to možná není tak úžasné. Je potřeba zůstat nohama na zemi,“ uvědomuje si skromný závodník, kterého čeká první Tour.

V rozhovoru jej Rowe s Thomasem pasují na nového Wouta Poelse. Právě tento superdomestik před sezonou Ineos opustil a Sivakov by jej mohl v této roli nahradit. Měl by být

” **Necítím se
jako Francouz,
ale ani jako Rus,
i když možná
v hloubi srdce
je něco
ruského.** “

**PAVEL
SIVAKOV**

**Pavel Sivakov spolu
s Eganem Bernalem
na závodě Kolem Okcitánie**

Zdroj: ČTK/imago sportfotodienst
/Fotoreporter Sirotti Stefano

posledním závodníkem v řadě před dvojicí Bernal a Richard Carapaz. Je to velká zodpovědnost, ale Sivakov už je dostatečně ostřílený.

„Na Tour jsme se dívali každé léto, poprvé mě vzali se podívat na závod v roce 1998, kdy vyhrál Pantani. To jsem byl ještě dítě,” vybavuje si Sivakov. „Tour je samozřejmě můj sen, ale člověk si to vždy uvědomí až zpětně, co vlastně dokázal. Je za tím opravdu spousta práce,” dodal v pořadu The Cycling Podcast.

V letošní velmi specifické sezoně, kdy závodníci do Tour vstoupí méně než s polovinou závodních kilometrů, než je obvyklé, bude domácí příprava – a poctivost samotných závodníků – klíčová. Opora Ineosu ale zřejmě může být v klidu. V týmu si povídají o tom, jak vydržel na simulátorech jako Zwift i pět a půl hodiny.

„Strávil jsem hodně času doma v Andoře, spoustu hodin odjezdil na trenažéru,“ přiznává. „Pak jsme jeli na týmový kemp do Isoly a poté ještě na Tenerife. Všechna ta práce se mi vyplatila, ale závodění je ještě o něčem úplně jiném,“ říkal Sivakov. Jak ale ukázaly závody před Tour, ani z toho nemusí být obavy.

Sivakov nastoupil spolu s Bernalem a Froomem v Okcitánii a byl tím posledním, kdo Bernalovi pomáhal například ve stoupání na Col de Beyrede ve třetí etapě. Pozitivním náznakem bylo, že navzdory veškeré práci dokázal sám ukořistit druhé místo v celkovém pořadí. Zatímco Froome se belhal kdesi daleko vzadu, Sivakov řádil.

Týmu Ineos poté nevyšlo Dauphiné, kde se ve špatné formě ukázali Thomas s Froomem. Bernal zase nestačil na Primože Rogliče a nakonec ani nedojel, když ze zřejmě preventivních důvodů (problémy se zády) odstoupil. Mladý ruský závodník tak v poslední etapě dostal šanci jet sám na sebe a i přes pád bojoval o vítězství. Nakonec dojel čtvrtý.

Ineos se tak nemusí bát. Generační obměna probíhá, stará esa střídají nová. Co mladíkům, jako je Bernal nebo Sivakov, schází ve zkušenostech, bohatě vynahrazují svou výkonností. Kolumbijsko-ruská (a v případě Richarda

Carapaze ještě ekvádorská) spolupráce může Ineos letos ještě dovést hodně daleko.

49

ZPĚT NA OBSAH

Kvíz

**Vyznáte se ve světě cyklistiky
a Tour de France? Přesvědčte se
v našem kvízu.**

Autor **Vojtěch Jírovec**

**1. Jak se jmenuje nejmladší vítěz
Tour de France?**

- a) Egan Bernal
- b) Henri Cornet
- c) Greg LeMond
- d) Andy Schleck

2. Jak se přezdívalo Octavu Lapizovi?

- a) Eso
- b) Expres
- c) Střelec
- d) Trpaslík

**3. Kolikrát dokázal Fausto Coppi
zvítězit na Staré dámě?**

- a) jednou
- b) dvakrát
- c) třikrát
- d) čtyřikrát

**4. Kde leží památník Toma
Simpsona?**

- a) Alpe d'Huez
- b) Mont Ventoux
- c) Pau
- d) Sestriere

**5. Kolik serpentín má silnice
na Alpe d'Huez?**

- a) 10
- b) 14
- c) 18
- d) 21

**6. V kterém stoupání dokázal Luis
Ocaña v roce 1971 porazit Eddyho
Merckxe?**

- a) Bonette
- b) Galibier
- c) Orcieres-Merlette
- d) Tourmalet

7. V kterém roce vyhrál Bernard Hinault naposledy Tour de France?

- a) 1982
- b) 1985
- c) 1986
- d) 1987

8. Který závod řídil po skončení kariéry Laurent Fignon?

- a) Circuit de Sarthe
- b) Paříž–Nice
- c) Route d'Occitanie
- d) Tour de l'Ain

9. Který z následujících jezdců nikdy neoblékl žlutý dres?

- a) Laurent Jalabert
- b) Raymond Poulidor
- c) Fränk Schleck
- d) Thomas Voeckler

10. Miguel Indurain zvítězil pětkrát v barvách stáje, jejíž současnou inkarnací je...

- a) Euskaltel
- b) Ineos
- c) Jumbo-Visma
- d) Movistar

11. Čím se v současnosti zabývá Leopold König?

- a) přípravou Czech Cycling Tour
- b) ředitelstvím Závodu míru juniorů
- c) scoutingem talentů pro Ineos
- d) trénováním mladých cyklistů

12. Kolikátý skončil König při svém debutu na Tour de France v roce 2014?

- a) pátý
- b) šestý
- c) sedmý
- d) osmý

13. Kdo z následujících cyklistů nikdy nejel Tour de France?

- a) Jan Hirt
- b) Tomáš Konečný
- c) Květoslav Palov
- d) Petr Vakoč

14. Pro kterého jezdce pracoval na Tour expert ČT René Andrle?

- a) Joseba Beloki
- b) Andreas Klöden
- c) Iban Mayo
- d) Jan Ullrich

15. Kolik startů na Tour de France má za sebou Roman Kreuziger?

- a) 5
- b) 7
- c) 9
- d) 10

16. Který závod Roman Kreuziger nevyhrál?

- a) Clasica San Sebastián
- b) Kolem Alp
- c) Kolem Romandie
- d) Kolem Švýcarska

17. Jak se jmenuje současný tým Petra Vakoče?

- a) Alpecin-Fenix
- b) Deceuninck-QuickStep
- c) Euskaltel-Euskadi
- d) Trek-Segafredo

18. Kolikanásobným mistrem světa v cyklokrosu je Zdeněk Štybar?

- a) 1
- b) 2
- c) 3
- d) 4

19. S kterými závodníky prohrál Zdeněk Štybar ve finiši na velodromu v Roubaix?

- a) John Degenkolb
- a) Greg van Avermaet
- b) John Degenkolb a Peter Sagan
- c) Tom Boonen a Matthew Hayman
- d) Alberto Bettiol a Greg van Avermaet

20. V kterém českém městě je Zdeněk Štybar doma?

- a) Beroun
- b) Lanškroun
- c) Pardubice
- d) Stříbro

21. Co bylo symbolem Závodu míru?

- a) bílá holubice
- b) červená stuha
- c) fialový dres
- d) kladivo

22. Kdo z československých jezdců vyhrál ZM jako první?

- a) Jan Kubr
- b) Vlastimil Moravec
- c) Vlastimil Růžička
- d) Jan Veselý

23. Čemu se vyučil Jan Veselý?

- a) automechanikem
- b) pekařem
- c) svářečem
- d) truhlářem

24. Jak se živil Jan Kubr poté, co byl vyřazen z reprezentace?

- a) řidič pro NV v Milevsku
- b) traktorista v JZD
- c) trenér mládeže v Brně
- d) závozník při stavbě Orlické přehrady

25. V kterém roce se k Praze a Varšavě přidal také Berlín?

- a) 1949
- b) 1952
- c) 1955
- d) 1969

26. Tragický osud Ladislava Hellera zaznamenal v jedné ze svých povídek Ota Pavel. Co se mu stalo?

- a) infarkt při tréninkovém soustředění v Klánovicích
- b) spadl z kola při Závodu míru
- c) upadl do bezvědomí na železniční trati
- d) utopil se

27. Jak se jmenuje poslední český vítěz ZM?

- a) Roman Kreuziger
- b) Pavel Padrnos
- c) Ondřej Sosenka
- d) Ján Svorada

28. Který z vítězů ZM si nikdy nevyzkoušel Tour de France?

- a) Uwe Ampler
- b) Olaf Ludwig
- c) Ryszard Szurkowski
- d) Jens Voigt

29. V kterém německém městě se nachází muzeum ZM?

- a) Gardelegen
- b) Kleinmühlingen
- c) Postupim
- d) Torgau

30. Kde se nachází most Závodu míru?

- a) v Braníku
- b) v Kořenově
- c) v Plzni
- d) ve Zbraslavi

31. Na vrcholu kterého stoupání má monument dlouholetý ředitel Jacques Goddet?

- a) Ballon d'Alsace
- b) Galibier
- c) Mont Ventoux
- d) Tourmalet

32. Kdo dostává Cenu Henriho Desgrange?

- a) nejbojovnější cyklista
- b) první na vrcholu nejvyššího kopce ročníku
- c) tým s nejnižším sečteným časem
- d) vítěz stoupání na Galibier

33. Kdo přišel s ideou vzniku Tour de France?

- a) Geo Lefevre
- b) Henri Desgrange
- c) Jacques Goddet
- d) Maurice Garin

34. Čím se od ostatních odlišoval lídr první Tour de France?

- a) červenou čepicí
- b) modrým dresem
- c) zelenou páskou
- d) žlutým dresem

35. Který z jezdců odmítl žlutý dres kvůli materiálu, z něhož byl vyroben?

- a) Louison Bobet
- b) Chris Froome
- c) Luis Ocaña
- d) Stephen Roche

36. Který z bankovních domů sponzoruje žlutý dres?

- a) Crédit Agricole
- b) Crédit Lyonnais
- c) HSBC
- d) Raiffeisenbank

37. Proč je zelený dres zelený?

- a) rozhodlo se losem
- b) ředitel závodu měl rád zelenou barvu
- c) sponzor vyráběl sekačky
- d) žádný tým neměl zelené barvy

38. Kdo vyhrál bodovací klasifikaci v roce 2017, kdy byl vyloučen Peter Sagan?

- a) André Greipel
- b) Dylan Groenewegen
- c) Michael Matthews
- d) Romain Sicard

39. Čím se vyznačuje vrchařský dres?

- a) bílými puntíky
- b) červenými pruhy
- c) červenými puntíky
- d) modrými pruhy

40. Kdo z domácích cyklistů nikdy nevyhrál vrchařskou klasifikaci?

- a) Julian Alaphilippe
- b) Romain Bardet
- c) Warren Barguil
- d) Thibaut Pinot

41. Co mají společného Alberto Contador a Lachlan Morton?

- a) drželi rekord v Everestingu
- b) neumějí jezdit bez držení
- c) sbírají autogramy Lance Armstronga
- d) vášnivě hrají šachy

42. Kterému anglickému klubu drží palce Tao Geoghegan Hart?

- a) Arsenal
- b) Fulham
- c) Manchester City
- d) Watford

43. Kteří belgičtí cyklisté se spolu po sezoně vydávají na dlouhou cestu?

- a) Wout van Aert a Stijn Devolder
- b) Thomas de Gendt a Tim Wellens
- c) Remco Evenepoel a Tiesj Benoot
- d) Zico Waeytens a Tim Merlier

44. Za mládežnický výběr kterého klubu nastupoval Remco Evenepoel?

- a) Cercle Brugge
- b) Feyenoord Rotterdam
- d) KSC Lokeren
- d) PSV Eindhoven

45. Kdo proslul reklamou na šampon Alpecin?

- a) John Degenkolb
- b) Marcel Kittel
- c) Peter Sagan
- d) Svein Tuft

46. Kdo je manželem Lizzie Armitsteadové?

- a) Egan Bernal
- b) Philip Deignan
- c) Phil Gaimon
- d) Bradley Wiggins

47. Kdo byl dědečkem Mathieua van der Poela?

- a) Jacques Anquetil
- b) Jean Bobet
- c) Raymond Poulidor
- d) Adri van der Poel

48. Kde měla začínat letošní Tour de France?

- a) Dánsko
- b) Maďarsko
- c) Lichtenštejnsko
- d) Rumunsko

49. Kolik etap má letošní Tour de France?

- a) 17
- b) 20
- c) 21
- d) 22

50. Kdo byl v roce 2019 prvním držitelem žlutého dresu?

- a) Lilian Calmejane
- b) Dylan Groenewegen
- c) Peter Sagan
- d) Mike Teunissen

39C 40D 41A 42A 43B 44D 45B 46B 47C 48B 49C 50D
21A 22D 23B 24D 25B 26C 27C 28C 29B 30D 31D 32B 33A 34C 35A 36B 37C 38C
1B 2A 3B 4B 5D 6C 7B 8B 9B 10D 11A 12C 13A 14A 15C 16B 17A 18C 19A 20D

správné odpovědi!

Gerben Karstens během Tour de France 1977

Zdroj: Twitter.com/
davidguenel

Statistiky 2020

22

Počet týmů

176

Počet závodníků

30

Počet národností

39

17

17

Nejvíce zástupců

56

VÍTĚZOVÉ TOUR DE FRANCE

1 – Egan Bernal (2019)

NEJVÍCE VÍTĚZSTVÍ NA GRAND TOUR

2 – Nairo Quintana (1x Giro, 1x Vuelta)

1 – Egan Bernal (1x Tour)

1 – Richard Carapaz (1x Giro)

1 – Tom Dumoulin (1x Giro)

1 – Fabio Aru (1x Vuelta)

1 – Primož Roglič (1x Vuelta)

1 – Alejandro Valverde (1x Vuelta)

NEJVÍCE VYHRANÝCH ETAP

12 – Peter Sagan (Bora-hansgrohe)

11 – André Greipel (Israel Start-Up Nation)

5 – Tony Martin (Jumbo-Visma)

NEJVÍCE DNÍ VE ŽLUTÉM DRESU

14 – Julian Alaphilippe
(Deceuninck-QuickStep)

11 – Greg van Avermaet (CCC)

4 – Peter Sagan (Bora-hansgrohe)

NEJVÍCE STARTŮ

12 – Alejandro Valverde (Movistar)

11 – Tony Martin (Jumbo-Visma)

10 – Imanol Erviti (Movistar)

10 – Pierre Rolland
(B&B Hotels-Vital Concept)

8

Počet horských
etap

9

Počet sprinterských
etap

122

Nejkratší etapa

č. 21, Mantes la Jolie –
Paříž

218
km

Nejdelší etapa

č. 12, Chauvigny –
Sarran Coreze

3470 km

celková délka

2304 m.n.m.

Nejvyšší bod

Col de la Loze

Nejvíce týmových
výher v sezoně 2020

27

19

14

NEJVÍCE STARTŮ NA GRAND TOUR

- 26 – Alejandro Valverde (Movistar)
- 23 – Imanol Erviti (Direct Energie)
- 22 – Philippe Gilbert (Deceuninck-QuickStep)
- 22 – Nicolas Roche (Sunweb)

NEJMLADŠÍ ZÁVODNÍK

- 21 let a 106 dní – Maxime Chevalier (B&B Hotels-Vital Concept)
- 21 let a 286 dní – Mathieu Burgaudeau (Total Direct Energie)
- 21 let a 343 dní – Tadej Pogačar (UAE Team Emirates)

NEJSTARŠÍ ZÁVODNÍK

- 40 let a 126 dní – Alejandro Valverde (Movistar)
- 38 let a 66 dní – William Bonnet (Groupama-FDJ)
- 38 let a 56 dní – Philippe Gilbert (Deceuninck-QuickStep)

NEJSTARŠÍ DEBUTANT

- 34 let a 83 dní – Ben Hermans (Israel Start-Up Nation)
- 33 let a 39 dní – Sam Bewley (Mitchelton-Scott)
- 32 let a 63 dní – Luka Mezgeč (Mitchelton-Scott)

NEJVÍCE LETOS ZÁVODNÍCH KM

- 5169 – Giacomo Nizzolo (NTT)
- 4908 – Luis León Sánchez (Astana)
- 4892 – Michael Mörköv (Deceuninck-QuickStep)

NEJVÍCE VÝHER V SEZONĚ 2020

- 5 – Tadej Pogačar (UAE Team Emirates)
- 5 – Nairo Quintana (Arkéa-Samsic)
- 5 – Primož Roglič (Jumbo-Visma)

Nejmłodší týmy

26 let
254 dní

27 let
264 dní

28 let
15 dní

Nejstarší týmy

32 let
296 dní

32 let
47 dní

32 let
35 dní

57

ZPĚT NA OBSAH

Týmy 2020

Autor **Vojtěch Jírovec**

72

Jumbo-Visma

73

Lotto Soudal

65

CCC

59

**Ag2r La
Mondiale**

66

**Cofidis,
Solutions
Crédits**

74

**Mitchelton-
Scott**

60

**Arkéa
Samsic**

67

**Deceuninck-
QuickStep**

75

Movistar

61

Astana

68

EF

76

NTT

62

**Bahrain-
McLaren**

69

**Groupama-
FDJ**

77

Sunweb

63

**Bora-
hansgrohe**

70

**Ineos
Grenadiers**

78

**Total Direct
Energie**

64

**B&B Hotels-
Vital Concept
p/b KTM**

71

**Israel Start-Up
Nation**

79

Trek-Segafredo

80

**UAE
Team Emirates**

Ag2r La Mondiale

Francie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Romain Bardet	29	Francie	7	2.	3
Benoit Cosnefroy	24	Francie	1	113.	–
Mikaël Cherel	34	Francie	5	18.	–
Pierre Latour	26	Francie	2	13.	–
Oliver Naesen	29	Belgie	4	63.	–
Nans Peters	26	Francie	debut	–	–
Clément Venturini	26	Francie	debut	–	–
Alexis Vuillermoz	32	Francie	6	13.	1

Velké změny čekají tradiční francouzskou stáj, kterou pojišťovna Ag2r více či méně aktivně sponzoruje už přes dvacet let. Sestava, kterou dává dohromady manažer Vincent Lavenu, podává stabilní výkony a v posledních letech se dokonce dvakrát dostala na pódium Tour de France. V obou případech díky **Romainu Bardetovi**, druhém v roce 2016 a třetím o rok později.

S Bardetem je ale spojena ona změna: v 29 letech zřejmě vytušil, že je čas na změnu, a od příští sezony bude oblékat dres německého Sunwebu. Letošní Tour tak bude jeho velkou rozlučkou s týmem, v němž strávil celou svou dosavadní kariéru. A Bardet doufá, že půjde o úspěšnější trojici týdnů než v minulém roce. Tehdy sice získal vrchařský dres, závodníkům na celkové pořadí se ale rovnat nemohl.

Arkéa Samsic

Francie, PCT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Winner Anacona	32	Kolumbie	2	57.	–
Warren Barguil	28	Francie	5	10.	2
Kévin Ledanois	27	Francie	2	96.	–
Dayer Quintana	28	Kolumbie	debut	–	–
Nairo Quintana	30	Kolumbie	6	2.	3
Diego Rosa	31	Itálie	1	37.	–
Clément Russo	25	Francie	debut	–	–
Connor Swift	24	Francie	debut	–	–

Jednou z trojice domácích prokontinentálních týmů, které dostaly od ASO pozvánku, je sestava Arkéa Samsic. Bretaňská stáj před sezonou posílila, a to značně. Přišel francouzský bouřlivák Nacer Bouhanni, který se pod novou vlajkou snaží oživit svou uvadající kariéru. Především ale Francouzi ulovili velkou rybu v podobě **Naira Quintany**.

Kolumbijec, který patří mezi pouhých devět aktivních závodníků s vítězstvím na Grand Tour, potřeboval po dlouhých letech v Movistaru změnu (zdaleka ne idylické vztahy v týmu ukazuje mj. seriál The Least Expected Day). Quintanovi je třicet, teoreticky by tak měl být v nejlepších cyklistických letech. Vycení po několika nevydařených ročnících znovu své ostré zuby?

Astana

Kazachstán, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Omar Fraile	30	Španělsko	2	57.	1
Hugo Houle	29	Kanada	1	91.	–
Jon Izagirre	31	Španělsko	5	22.	1
Gorka Izagirre	32	Španělsko	7	24.	–
Miguel Ángel López	26	Kolumbie	debut	–	–
Alexej Lučenko	27	Kazachstán	4	19.	–
Luis León Sánchez	36	Španělsko	9	10.	4
Harold Tejada	23	Kolumbie	debut	–	–

Kazašská Astana vždy patří k nejsilnějším, její patrně nejlepší závodník ale na letošní Tour de France bude scházet. Jakob Fuglsang má za sebou čerstvý triumf na Lombardii, svou ne zcela oslnivou Grand Tour kariéru se ale pokusí oživit nikoliv ve Francii, nýbrž na italském Giru. Místo něj čeká debut na Staré dámě **Miguela Ángela Lópeze**.

Kolumbijec s přezdívkou Superman bude doufat, že mu dál bude růst forma. V Okcitánii byl na začátku srpna daleko za ostatními, ve výjezdu na Mont Ventoux o pár dní později skončil až dvanáctý. Jenže na Dauphiné už atakoval přední příčky a bylo z toho páté místo. Jestli López, kterého budou mj. podporovat **bratři Izagirrové**, udrží tento trend, bude velkou hrozbou.

Bahrain-McLaren

Bahrain, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Pello Bilbao	30	Španělsko	1	54.	–
Damiano Caruso	32	Itálie	5	11.	–
Sonny Colbrelli	30	Itálie	3	85.	–
Marco Haller	29	Rakousko	4	126.	–
Mikel Landa	30	Španělsko	4	4.	–
Matej Mohorič	25	Slovinsko	1	119.	–
Wout Poels	32	Nizozemsko	7	26.	–
Rafael Valls	33	Španělsko	4	41.	–

Mark Cavendish má obrovské jméno, jen to ale už v současné cyklistice nestačí a slavný Brit se znovu na Tour de France nepodívá. Už to tak vypadá, že rekordní zápis Eddyho Merckxe v počtu vyhraných etap jen tak nepadne. Podobně jako Cavendish si musel nepříjemné zprávy vyslechnout loňský vítěz na Planině krásných dívek Dylan Teuns. Ani na něj místo nezbylo.

Bahrain-McLaren všechno dává k dispozici **Mikelu Landovi**, který chce Tour konečně vyhrát. Ve třiceti letech by mohl být na vrcholu a jeho dosavadní výkony po srpnovém obnovení sezony vypadají slibně. Landovi by měl především ve třetím týdnu pomoci **Wout Poels**, na soupisce je také **Pello Bilbao** či zkušený **Damiano Caruso**. Pro sprinty veze tým místo Cavendishe třicetiletého **Sonnyho Colbrelliho**.

Bora-hansgrohe

Německo, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Emanuel Buchmann	27	Německo	4	4.	–
Felix Grossschartner	26	Rakousko	debut	–	–
Lennard Kämna	23	Německo	1	40.	–
Gregor Mühlberger	26	Rakousko	2	25.	–
Daniel Oss	33	Itálie	7	69.	–
Lukas Pöstlberger	28	Rakousko	2	132.	–
Peter Sagan	30	Slovensko	8	42.	12
Maximilian Schachmann	26	Německo	1	DNF	–

Kdo měl německou Bora-hansgrohe zaškatulkovanou dlouhodobě jako projekt soustředěný jen na **Petera Sagana**, musel už v předchozích letech vyjít z omylu. Vždyť tento tým je mnohem víc než (v zeleném dresu navléknutý) Sagan. Dokazuje to čtvrté místo **Emanuela Buchmanna** z loňského roku i úspěchy dalších jezdců jako **Felix Grossschartner**, **Lukas Pöstlberger** či **Gregor Mühlberger**.

K tomu přidejme mladého **Lennarda Kämnu**, který dokázal vyhrát etapu na Dauphiné, a máme stáj, která zcela jistě bude útočit na všech frontách: ve sprintech (Sagan), na pořadí (Buchmann) i na etapy (všichni ostatní). Jediným mráčkem jsou pády, které potkaly Buchmanna a **Maximiliana Schachmanna**. Jejich kondice je před startem nejistá, zcela jistě ji ale pády ovlivnily.

B&B Hotels-Vital Concept p/b KTM

Francie, PCT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Cyril Barthe	24	Francie	debut	–	–
Bryan Coquard	28	Francie	3	104.	–
Jens Debusschere	30	Belgie	3	145.	–
Cyril Gautier	32	Francie	8	25.	–
Maxime Chevalier	21	Francie	debut	–	–
Quentin Pacher	28	Francie	debut	–	–
Kévin Réza	32	Francie	2	73.	–
Pierre Rolland	33	Francie	10	8.	2

Když **Bryan Coquard** v roce 2018 odcházel do stáje Vital Concept, bylo to s jednou velkou vidinou: dostat se na Tour de France a vyhrát to nejcennější, co sprinte na Staré dámě získat může. Dnes, o dva roky později, má francouzský rychlík svou první šanci. Tým získal konečně divokou kartu a Coquard vede osmičlenný tým, který mu má pomoci jeho sen o etapovém triumfu splnit.

Coquard disponuje velkou rychlostí, ještě větší ale zjevně má jeho rival Arnaud Démare, který jej porazil na francouzském šampionátu. To ale neměl k dispozici pomocníky **Kévina Rézu** a **Jense Debusschera**. Stranou sprinterských dostihů bude **Pierre Rolland**, jemuž půjde o etapy. Hned dvě už získal ve svých nejlepších letech 2011 a 2012.

CCC

Polsko, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Alessandro de Marchi	34	Itálie	4	52.	–
Simon Geschke	34	Německo	7	38.	1
Jan Hirt	29	ČR	debut	–	–
Jonas Koch	27	Německo	debut	–	–
Michael Schär	33	Švýcarsko	9	43.	–
Matteo Trentin	31	Itálie	5	52.	3
Greg van Avermaet	35	Belgie	7	28.	2
Ilnur Zakarin	30	Rusko	3	9.	1

Už jen pár měsíců a z pelotonu zmizí patrně nejsnáze identifikovatelné dresy. Ostrá oranžová, kterou nosí závodníci polské stáje – mezi nimi bylo a je v průběhu let také několik Čechů –, se po sezoně odebere na odpočinek, neboť titulární sponzor obuvní společnost CCC neunesla finanční dopady koronavirové krize.

Ve Francii to tak bude poslední velké představení týmu, který vede manažer Jim Ochowicz. Dokážou jej jeho závodníci využít? Etapy bude znovu lovit **Greg van Avermaet**, který však v pětatřiceti letech možná už svůj vrchol má za sebou. Právě belgický vítěz klasiky Paříž–Roubaix byl také jedním z prvních, kteří opustili potápějící se loď se jménem CCC. Od příští sezony jej uvidíme v Ag2r.

Cofidis, Solutions Crédits

Francie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Simone Consonni	25	Itálie	debut	–	–
Nicolas Edet	32	Francie	7	43.	–
Jesús Herrada	30	Španělsko	5	20.	–
Christophe Laporte	27	Francie	5	124.	–
Guillaume Martin	27	Francie	3	12.	–
Anthony Pérez	29	Francie	2	85.	–
Pierre-Luc Périchon	33	Francie	4	42.	–
Elia Viviani	31	Itálie	2	130.	1

Guillaume Martin je dlouhou dobu velkým příslibem francouzské cyklistiky. Univerzitně vzdělaný závodník s diplomem z filozofie několik let rostl ve stáji Wanty, z níž před sezonou přešel právě do Cofidisu. V sedmadvaceti letech konečně ukazuje, že může bojovat i se slavnějšími krajany Pinotem, Bardetem či Barguilem.

Předvedl se dobře na Tour de l'Ain (8.), ještě lépe na Dauphiné (3.) a nyní směřuje počtvrté na Tour de France. Cofidis mu nemůže nabídnout velkou podporu, navíc tým pojede i na sprintera Eliu Vivianiho. Martin ale určitě může být nenápadným typem vrchaře, který se podobně jako třeba před rokem Emanuel Buchmann dostane v pořadí překvapivě vysoko.

Deceuninck-QuickStep

Belgie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Julian Alaphilippe	28	Francie	3	5.	4
Kasper Asgreen	25	Dánsko	1	122.	–
Sam Bennett	29	Irsko	2	174.	–
Rémi Cavagna	25	Francie	debut	–	–
Tim Declercq	31	Belgie	1	DNF	–
Dries Devenyns	37	Belgie	5	46.	–
Bob Jungels	27	Lucembursko	2	11.	–
Michael Mörköv	35	Dánsko	4	93.	–

Je až děsivé si představit, kam může směřovat kariéra Remca Evenepoela. Dvacetiletý Belgičan vyhrává jeden závod za druhým, někdy, jako např. na závodě Kolem Polska, zkrátka odjede svým soupeřům padesát kilometrů a až do cíle zůstane daleko před pelotonem. Tento ročník Tour je zřejmě posledním před nástupem belgického supertalentu. Doufejme, že jej pád na Lombardii nezastaví.

Modré dresy QuickStepu mezitím stejně jako loni povede **Julian Alaphilippe**, jehož dechberoucí souboj s typickými vrchaři bral dech až do posledních kilometrů. Alaphilippe prý letos znovu nijak na celkové pořadí netrénoval a ani na něj necílí, to samé jsme však slyšeli už před rokem. Kromě francouzského mušketýra uvidíme na Tour také **Sama Bennetta** či **Boba Jungelse**.

EF

USA, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Alberto Bettiol	26	Itálie	2	69.	–
Hugh Carthy	26	Velká Británie	debut	–	–
Sergio Higuita	23	Kolumbie	debut	–	–
Jens Keukeleire	31	Belgie	4	59.	–
Daniel Martínez	24	Kolumbie	1	36.	–
Neilson Powless	23	USA	debut	–	–
Rigoberto Urán	33	Kolumbie	6	2.	1
Tejay van Garderen	32	USA	8	5.	–

Letošní Critérium du Dauphiné bylo doslova narvané dramatickými zvraty a nečekanými konci favoritů. Patrně oba nejsilnější závodníci, Primož Roglič a Egan Bernal, odstoupili, nebyli přitom zdaleka jediní. Závěrečná etapa tak byla naprostou anarchií, kdy se Thibaut Pinot za pomoci francouzské koalice spojenců snažil udržet své vedení.

To se mu nepodařilo a z triumfu se tak nečekaně radoval závodník stále EF, kolumbijský vrchař **Dani Martínez**. Kolumbijec bude po boku krajanů **Rigoberta Urána** a **Sergia Higuita** lídrem týmu i na Tour de France a bude zajímavé sledovat, jak se této jihoamerické letce povede. Martínez má za sebou životní triumf, dokáže na něj navázat?

Groupama-FDJ

Francie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
William Bonnet	38	Francie	9	99.	–
David Gaudu	23	Francie	2	13.	–
Stefan Küng	26	Švýcarsko	3	53.	–
Matthieu Ladagnous	35	Francie	7	71.	–
Valentin Madouas	24	Francie	debut	–	–
Rudy Molard	30	Francie	5	33.	–
Thibaut Pinot	30	Francie	7	3.	3
Sébastien Reichenbach	31	Švýcarsko	3	14.	–

Thibaut Pinot chtěl loňskou Tour zakončit jako nejlepší závodník, místo toho se stal tím, kterého publikum nejvíce litovalo. Jeho odstoupení na začátku devatenáctého dne, kdy musel v breku vzdát, zatímco jej sledovaly televizní kamery, obletělo svět a Pinotovi jistě přineslo řadu nových fanoušků. Ne že by to pro něj ovšem byla nějaká útěcha.

Pinotovy kolapsy v závěru třítydenních akcí už jsou bohužel známé a v týmu Marca Madiota se na tom snaží pracovat. Stane se hlavní hvězda stále někdy vítězem Grand Tour, anebo zůstane „jen“ tím velmi kvalitním a talentovaným jezdcem, který to až na vrchol nikdy nedotáhne? Možná že letošní „nestandardní“ Tour může být jednou z jeho posledních velkých šancí.

Ineos Grenadiers

Velká Británie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Andrej Amador	33	Kostarika	5	50.	–
Egan Bernal	23	Kolumbie	2	1.	–
Richard Carapaz	27	Ekvádor	debut	–	–
Jonathan Castroviejo	33	Španělsko	5	24.	–
Michał Kwiatkowski	30	Polsko	6	11.	–
Luke Rowe	30	Velká Británie	5	128.	–
Pavel Sivakov	23	Rusko	debut	–	–
Dylan van Baarle	28	Nizozemsko	4	46.	–

Ineos je dlouhá léta hegemonem světové cyklistiky, a o Tour de France to samozřejmě platí dvojnásob. Letos se ale poprvé zřejmě dočkáme toho, že v pelotonu bude silnější tým a že žlutá (Jumbo-Visma) porazí temně fialovou. Konečně už tomu tak bylo na letošním Dauphiné, které je vždy testem toho, co můžeme na Tour de France čekat.

Vedení Ineosu na nepříznivý vývoj zareagovalo a na Tour nebere Chrise Frooma ani Gerainta Thomase, namísto nich dostal důvěru **Richard Carapaz**, který měl původně být lídrem na Giru. Vyplatí se tento krok? Na Dauphiné oba britští veteráni žádnou formu nepředvedli, na druhou stranu jejich zkušenosti jsou obrovské – a Carapaz bude na Staré dámě debutovat.

Israel Start-Up Nation

Izrael, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
André Greipel	38	Německo	9	123.	11
Ben Hermans	34	Belgie	debut	–	–
Hugo Hofstetter	26	Francie	debut	–	–
Dan Martin	34	Irsko	7	6.	2
Kristis Neilands	26	Lotyšsko	debut	–	–
Guy Niv	26	Izrael	debut	–	–
Nils Politt	26	Německo	3	64.	–
Tom van Asbroeck	30	Belgie	debut	–	–

Letošní Tour bude velkou událostí pro izraelskou cyklistiku. Poté, co před dvěma lety v zemi odstartovalo italské Giro, jde o další krok. Na Staré dámě si odbude debut první izraelský tým i jezdec – tato čest padla na šestadvacetiletého **Guye Niva**. Při premiéře na takto velké akci bude jeho hlavním cílem celý závod dokončit.

Israel Start-Up Nation má ve svém středu jiná velká jména. **André Greipel** chce ukázat, že ještě v cyklistice neřekl poslední slovo a že na něj ještě nějaká etapa i v 38 letech čeká. Lídrem na silnici bude **Dan Martin**, ovšem zranění z Dauphiné jeho schopnosti povážlivě limituje. Větší odpovědnost za dobré výsledky tím padá na **Nilse Politta**, který po sezoně odejde do Bory-hansgrohe.

Jumbo-Visma

Nizozemsko, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
George Bennett	30	Nový Zéland	3	24.	–
Tom Dumoulin	29	Nizozemsko	5	2.	3
Robert Gesink	34	Nizozemsko	8	5.	–
Armund Gröndahl Jensen	26	Norsko	2	139.	–
Sepp Kuss	25	USA	debut	–	–
Tony Martin	35	Německo	11	36.	5
Primož Roglič	30	Slovinsko	2	4.	2
Wout van Aert	25	Belgie	1	DNF	1

Z osmičlenné sestavy, kterou na Tour posílá „žlutá armáda“ z Jumbo-Visma, má **Sepp Kuss** to nejméně známé jméno. Byl to ale on, kdo na Dauphiné bral dech svou velice kvalitní prací pro **Primože Rogliče**. A když Slovinec kvůli pádu odstoupil, Kuss dostal volnou roli a dokonce vyhrál závěrečnou etapu tradičního závodu. Vydrží mu forma i do Pyrenejí a Alp?

Jinak je soupiska nizozemské stáje jedním velkým jménem za druhým, a to ještě vinou zranění neuvidíme třetího muže loňského ročníku Stevena Kruijswijka. Roglič, **Tom Dumoulin**, k tomu přidejme **George Bennetta**, který málem vyhrál slavnou Lombardii, a ještě **Wouta van Aerta**. Belgičan bude adeptem na několik etap a zároveň – možná – i na bodovací soutěž.

Lotto Soudal

Belgie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Steff Cras	24	Belgie	debut	–	–
Jasper de Buyst	26	Belgie	2	118.	–
Thomas de Gendt	33	Belgie	7	40.	2
John Degenkolb	31	Německo	6	109.	1
Caleb Ewan	26	Austrálie	1	132.	3
Frederik Frison	28	Belgie	debut	–	–
Philippe Gilbert	38	Belgie	9	38.	1
Roger Kluge	34	Německo	3	139.	–

Lotto-Soudal k Tour de France patří zcela neodmyslitelně, těžko si představit peloton bez zástupců této belgické stáje. Do ní se navíc vrátila další velká osobnost pelotonu, osmatřicetiletý veterán **Philippe Gilbert**. Pro něj, stejně jako například pro Romana Kreuzigera, půjde o jubilejní desátý start na Staré dámě.

Hlavním esem týmu ale bude **Caleb Ewan**, který loni dokázal při svém dlouho odkládaném debutu vyhrát tři etapy. Další chce přidat letos, kdy ale spurterských příležitostí teoreticky nemá být tolik. Čím méně šancí pro Ewana, tím však lépe pro únikového specialistu **Thomase de Gendta**. Vždyť kdo by také zapomněl na jeho loňské galapředstavení v etapě do Saint Étienne.

Mitchelton-Scott

Austrálie, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Jack Bauer	35	Nový Zéland	5	105.	–
Sam Bewley	33	Nový Zéland	debut	–	–
Esteban Cháves	30	Kolumbie	1	62.	–
Daryl Impey	35	JAR	7	46.	1
Christopher Juul-Jensen	31	Dánsko	2	112.	–
Luka Mezgeč	32	Slovinsko	debut	–	–
Mikel Nieve	36	Španělsko	5	12.	–
Adam Yates	28	Velká Británie	4	4.	–

Australský Mitchelton-Scott si letos málem prošel vlastnickou změnou (ta nakonec skončila všeobecnými rozpaky), poté se zase řešilo, zda v týmu pro další sezony setrvají jeho největší hvězdy: Adam a Simon Yatesovi. Zatímco Simon, který se letos soustředí na Giro d'Italia, smlouvu prodloužil, jeho dvojče Adam bude v příští sezoně jezdit za Ineos.

Právě **Adam Yates** má být na své rozlučce s australským týmem lídrem osmičlenného týmu pro Starou dámu. Před čtyřmi lety tu dokázal být čtvrtý, pak jej ale zastínil jeho sourozenec. Adam jako by se trochu vytratil, což nyní může změnit. Jenže jeho vystoupení na Critériu du Dauphiné mělo k ideálu hodně daleko, jak ostatně naznačuje až sedmnácté místo.

Movistar

Španělsko, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Dario Cataldo	35	Itálie	1	DNF	–
Imanol Erviti	36	Španělsko	10	77.	–
Enric Mas	25	Španělsko	1	22.	–
Nelson Oliveira	31	Portugalsko	4	47.	–
José Joaquín Rojas	35	Španělsko	7	68.	–
Marc Soler	26	Španělsko	2	37.	–
Alejandro Valverde	40	Španělsko	12	3.	4
Carlos Verona	27	Španělsko	1	105.	–

Takové zemětřesení, které proběhlo soupiskou Movistaru v loňském roce, zřejmě nezažil žádný jiný tým. Nairo Quintana? Ven. Mikel Landa? To samé. Kdo naopak zůstal, je zasloužilý veterán **Alejandro Valverde**, před nímž i ve čtyřiceti letech leží další sezony v dresu španělského týmu. A příchody? Talentovaný vrchař **Enric Mas**, druhý muž předloňské Vuelty.

Zatím to ale nevypadá, že by Movistar byl v kdovíjaké kondici. Masovi ani Valverdemu se nedaří, jak mohli diváci sledovat například na závodě Kolem Burgosu či na Dauphiné, kde odpadávali z přední skupiny již velmi brzy. Těžko tak čekat, že by španělská stáj měla bojovat o nejvyšší příčky celkového pořadí, jako jsme toho byli svědky v letech minulých.

NTT

JAR, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Edvald Boasson Hagen	33	Norsko	9	53.	3
Ryan Gibbons	26	JAR	debut	–	–
Michael Gogl	26	Rakousko	2	113.	–
Roman Kreuziger	34	ČR	9	5.	–
Giacomo Nizzolo	31	Itálie	1	DNF	–
Domenico Pozzovivo	37	Itálie	2	18.	–
Michael Valgren	28	Dánsko	5	44.	–
Max Walscheid	27	Německo	debut	–	–

Už je to několik let, co se stáj NTT (dříve Dimension Data) odklonila od „africké cesty“ a začala přivádět velká jména. Uspět ve WorldTour a zároveň spoléhat přednostně na závodníky z cyklisticky nerozvinutých zemí, to se ukázalo jako příliš velký oříšek. Od té doby se tým snaží sbírat body hlavně díky několika hvězdám, mezi nimiž nechybí ani **Roman Kreuziger**.

Českého matadora letos doplní pestrá skladba jezdců. Nechybí **Michael Valgren**, který se minulý rok trápil zřejmě vinou přetrénování. Jistotou je **Edvald Boasson Hagen** – Nor umí uspět ze sprintu i úniku. **Michael Gogl** je velkým příslibem, jak ukázal například na letošním Strade Bianche. Konečně nezapomínejme na sprinterské eso **Giacoma Nizzola** i veterána hor **Domenica Pozzoviva**.

Sunweb

Německo, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Nikias Arndt	28	Německo	3	67.	–
Tiesj Benoot	26	Belgie	3	20.	–
Cees Bol	25	Nizozemsko	1	DNF	–
Marc Hirschi	21	Švýcarsko	debut	–	–
Sören Kragh Andersen	26	Dánsko	2	52.	–
Joris Nieuwenhuis	24	Nizozemsko	debut	–	–
Casper Pedersen	24	Dánsko	debut	–	–
Nicolas Roche	36	Irsko	9	12.	–

Stáj Sunweb má v příští sezoně dostat posilu v podobě Romaina Bardeta, protentokrát ale závodník na celkové pořadí v týmu schází. A proto se bude ve Francii spoléhat na etapové pokusy. Vést by je měl především velezkušený **Nicolas Roche**, kterému vyhraná etapa z Tour de France na seznamu úspěchů schází. V 36 letech už mnoho šancí mít nebude.

Roche povede tým jako kapitán, ostatní závodníci jsou o generaci mladší. Hned tři cyklisté včetně velmi talentovaného **Marca Hirschiho** si odbudou premiéry, další o moc více zkušeností nemají. Hodně se bude spoléhat na **Tiesje Benootu**, kterému ale obnovení sezony zatím moc nasedlo. Pro sprinty tu je dvojice **Nikias Arndt** a **Cees Bol**.

Total Direct Energie

Francie, PCT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Niccolo Bonifazio	26	Itálie	1	137.	–
Mathieu Burgaudeau	21	Francie	debut	–	–
Lilian Calmejane	27	Francie	3	30.	1
Jérôme Cousin	31	Francie	3	93.	–
Fabien Grellier	25	Francie	2	120.	–
Romain Sicard	32	Francie	6	33.	–
Geoffrey Soupe	32	Francie	2	123.	–
Anthony Turgis	26	Francie	2	116.	–

Total Direct Energie v příští sezoně dostane injekci v podobě Pierra Rollanda, pro letošek ale francouzský tým spoléhá na etapová vítězství. O ta by se měl postarat **Lilian Calmejane**, který byl ale loni i předloni daleko vzdálen závodníkovi, který dokázal v roce 2017 vyhrát horskou etapu na Station des Rousses. Pro Calmejana půjde o poslední Tour v aktuálním dresu, příští rok bude jezdit za Ag2r.

Druhou kartou francouzské stáje, která je stálicí na Staré dámě a v minulosti zažívala největší slávu pod jménem Europcar, je italský spurter **Niccolo Bonifazio**. Šestadvacetiletý cyklista nepatří mezi úplnou sprinterskou elitu, letos už ale například na Paříž–Nice dokázal porazit esa jako Sagan, Nizzolo nebo Viviani. A to rozhodně není málo.

Trek-Segafredo

USA, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Niklas Eg	25	Dánsko	debut	–	–
Kenny Elissonde	29	Francie	debut	–	–
Bauke Mollema	33	Nizozemsko	9	10.	1
Mads Pedersen	24	Dánsko	debut	–	–
Richie Porte	35	Austrálie	9	5.	–
Toms Skujinš	29	Lotyšsko	2	81.	–
Jasper Stuyven	28	Belgie	3	43.	–
Edward Theuns	29	Belgie	2	88.	–

Richie Porte se měl stát vítězem Tour de France. Různé karamboly – mimo jiné hrůzostrašný pád v ročníku 2017 – mu ale zkřížily plány a dnes, v pětatřiceti letech, už Porte ví, že v konkurenci o generaci mladších závodníků jeho čas nejspíše již minul. Proto se čím dál více dostává do role jezdce, který usiluje o etapy a předává zkušenosti začínajícím.

Stáj Trek-Segafredo má kromě Australana na soupisce také **Baukeho Mollemu**, který sen o celkovém pořadí ještě ze zřetele nespustil. Jenže z devíti startů dokázal nejlépe skončit desátý, přičemž to nevypadá, že letošek by měl být výrazně lepší. Možná tak největší šance týmu spočívají v etapách: Porte v horách, mistr světa **Mads Pedersen** v rovinatějších etapách a **Jasper Stuyven** ve sprintech.

UAE Team Emirates

SAE, WT

JMÉNO	VĚK	NÁRODNOST	STARTY	NEJLÉPE	VÍTĚZSTVÍ
Fabio Aru	30	Itálie	3	5.	1
Davide de la Cruz	31	Španělsko	1	DNF	–
Davide Formolo	27	Itálie	debut	–	–
Alexander Kristoff	33	Norsko	7	114.	3
Vegard Stake Längen	31	Norsko	2	107.	–
Marco Marcato	36	Itálie	5	67.	–
Tadej Pogačar	21	Slovinsko	debut	–	–
Jan Polanc	28	Slovinsko	1	54.	–

Tehdy ještě stále teprve dvacetiletý **Tadej Pogačar** byl senzací loňské Vuelty, kde si díky skvělým výkonům v horách a své nebývalé kuráži a sebevědomí dojel pro celkové třetí místo. Letošní rok má být dalším krokem vzhůru pro mladičkého Slovince, kterého čeká debut na Tour de France. Poslední test na Dauphiné mu vyšel: nedominoval, ale ukázal formu, která by ještě měla stoupat.

Ještě lépe než Pogačar se ale po znovuoobnovení sezony ukazuje **Davide Formolo**. Druhé místo na Strade Bianche a hlavně vítězství v etapě na Dauphiné, kterou vyhrál po šedesáti kilometrech sólové jízdy, to se nevidí každý den. Formolo závodnický vyrostl v Cannondalu (dnešní EF), poté si prošel ještě německou Borou a nyní v týmu UAE konečně naplno ukázal svůj potenciál.

Etapy 2020

Autor **Vojtěch Jírovec**

Trasa Tour de France 2020

Zdroj letour.fr

Tour de France byla v průběhu let mnohokrát ve velmi nejisté situaci. Po pauze ve válečných letech bylo s otazníkem, zda se dokáže vrátit. V bouřlivém roce 1968 zase na pořadatele tlačila francouzská vláda, aby se navenek prezentovala jednotou země, která si prošla rozsáhlými protesty. V roce 1998 tu byl vážný dopingový skandál, před čtyřmi lety v průběhu závodu proběhl teroristický útok v Nice.

1

Nice

–

Nice

**sobota 29. srpna
156 km**

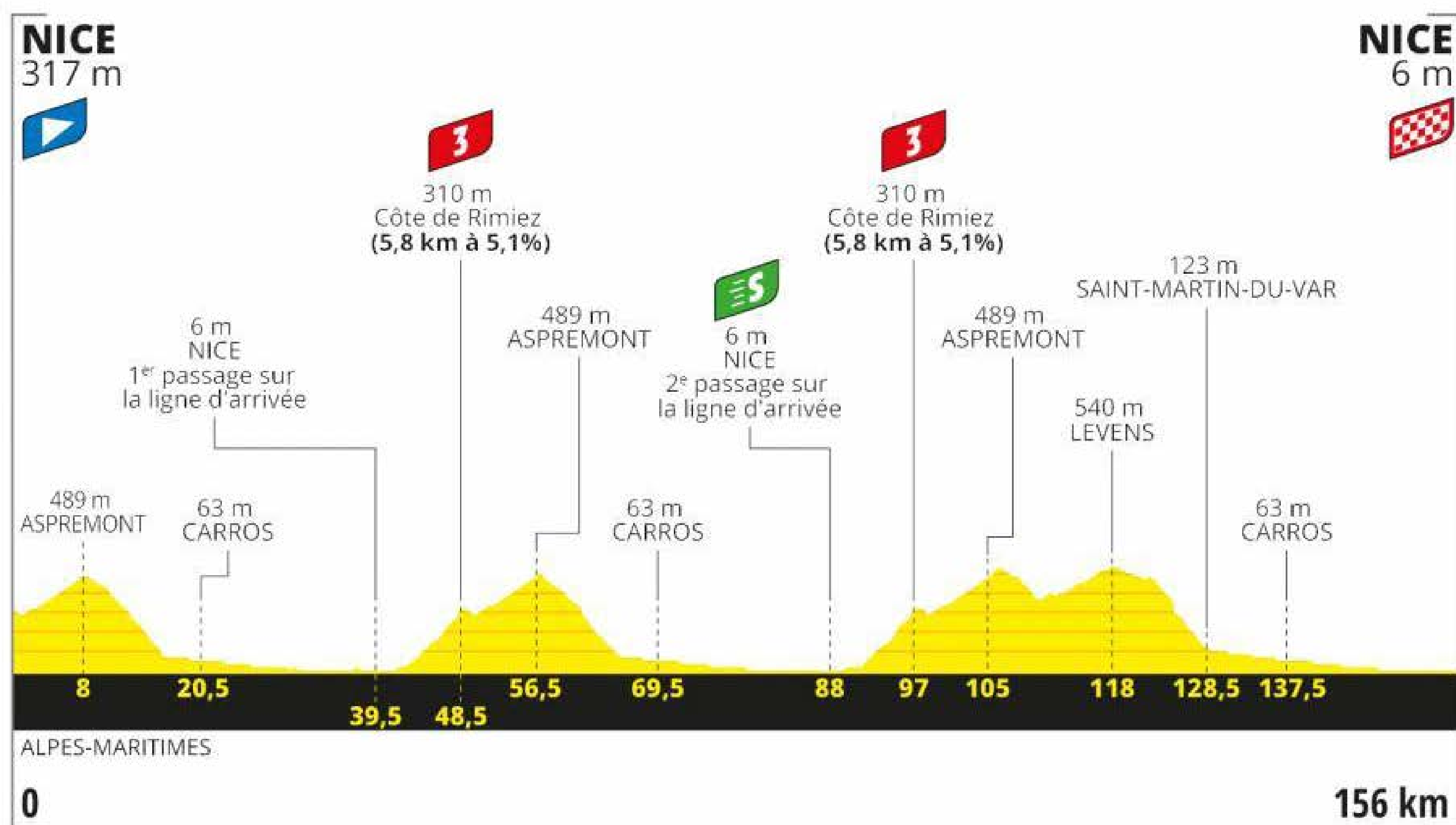
Závod Paříž-Nice v roce 1930

Zdroj: ČTK Süddeutsche
Zeitung

Situace v letošní sezoně ale nemá precedent. Pořadatelé přistoupili kvůli koronavirové krizi k mnoha opatřením. Starty i cíle etap budou vyhrazeny pouze pro velmi omezenou skupinu lidí, samotné týmy nemohou čítat více než třicítku osob. Jezdci i servisní týmy budou testováni

dvakrát denně, a pokud se zjistí nákaza u dvou osob z jedné stáje, znamená to konec na letošní Tour.

Zda bude Tour úspěchem, nebo jestli se v následujících třech týdnech stane terčem posměchu za to, že probíhá v době, kdy ve Francii stoupají počty nakažených, si dnes zřejmě nikdo nemůže dovolit tvrdit. Pořadatelé z ASO tlačili závod všemi možnými prostředky, vždyť na něm záleží ekonomická budoucnost celého pelotonu a živobytí stovek, spíše tisíců lidí.

Nyní dostali to, co chtěli: Tour odstartuje v sobotu 29. srpna okruhem okolo Nice. To má ostatně svou symboliku, vždyť právě sem v březnu směřoval poslední závod před pauzou (Paříž-Nice), který nakonec o svou poslední etapu přišel. První etapa Staré dámy symbolicky překlene těžké období posledních měsíců.

Pro jezdce samotné to ale nebude nic jiného, dokonce by se dalo argumentovat, že celý třídní úvod v okolí Nice je nejtěžším startem za poslední roky. A ani první etapa nebude snadná, neboť před finišem na Promenade des Anglais se bude dvakrát stoupat na trojkovou prémii Cote de Rimiez. Pravděpodobné tak je, že vítěz bude kromě sprintu muset ovládat i obstojné vrchařské umění.

2

Nice – Nice

neděle 30. srpna
186 km

Když jste v Nice a máte s sebou jízdní kolo, jedte na Col d'Eze. Tak neodmyslitelně spjatý je tento výstup se slavným městem na riviére. Závodníci dlouhá léta jezdili na vrchol v závěrečné etapě závodu Paříž–Nice, která se dříve pravidelně jezdila jako časovka. Rekord tu ale drží Bradley Wiggins. V roce 2012 tu vyhrál s časem devatenáct minut a 12 sekund.

Samotné parametry (téměř osm kilometrů a sklon lehce pod šesti procenty) vám dech nezastaví, taková čísla má v Alpách či Pyrenejích každé druhé stoupání. Col d'Eze ale přijde hned na začátek Tour. A to může být pro mnohé jezdce problém, tím spíš, že se předtím pojede i před Col de la Colmiane či Col de Turini.

Ještě po Col d'Eze je navíc naplánován krátký výšvih na Col des Quatre Chemins (5,5 km/5,7 %), po čemž se peloton vrátí do Nice. Tohle nebude vůbec snadná etapa a problém s tím udržet se přední skupiny budou mít nejen sprinteři, ale i klasikáři. Při pohledu na profil to vypadá, jako by se druhá etapa letošní Tour plánovala se jménem Julian Alaphilippe na zřeteli.

3

Nice – Sisteron

pondělí 31. srpna
198 km

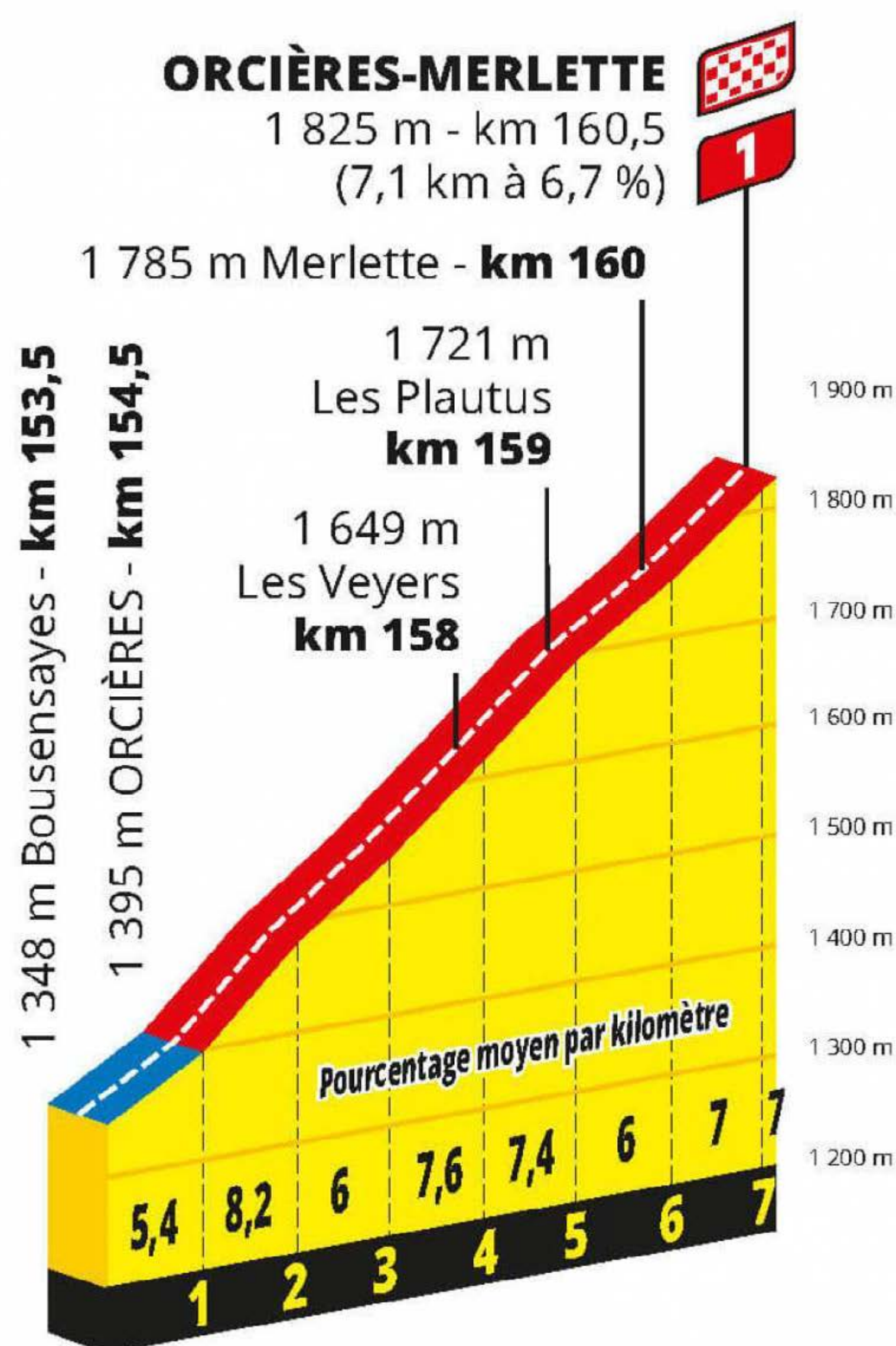
4

Sisteron – Orcieres-Merlette

úterý 1. září
161 km

Sedmikilometrové stoupání a už ve čtvrtý den? To není vůbec běžné a mnozí sprinteři či rovináři by se bez výstupu do Orcieres-Merlette jistě obešli. Tento horský resort je Tour de France dobře známý, do itineráře Staré dámy se ale vrací po předlouhých jednatřiceti letech. Půjde tam o něco mimořádného, a hned na úvod letošní Tour.

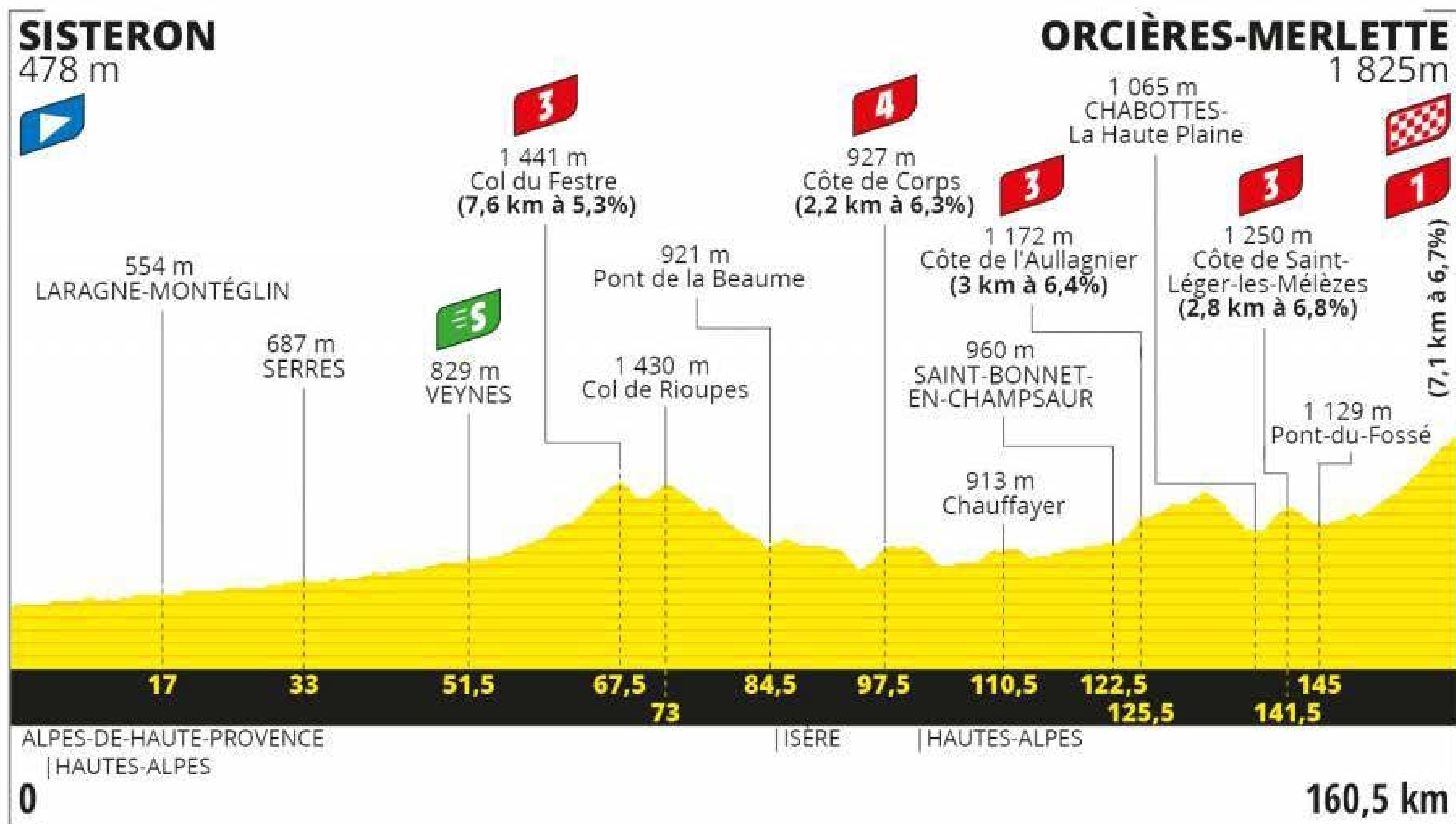
A čím se Orcieres-Merlette zapsalo do mysli fanoušků? Především díky událostem z roku 1971. Eddy Merckx byl tehdy jednoznačně nejlepším závodníkem pelotonu, vzepřít se mu znamenalo jistou porážku. Ovšem ne v případě, že jste se jmenovali Luis Ocaña. Španělský cyklista odjel 60 kilometrů před cílem, ujel Merckxovi téměř o devět minut a oblékl žlutý dres.

Skalní masiv Rocher de la Baume, dominanta města Sisteron

Zdroj: ČTK/ZUMA/David Stockman

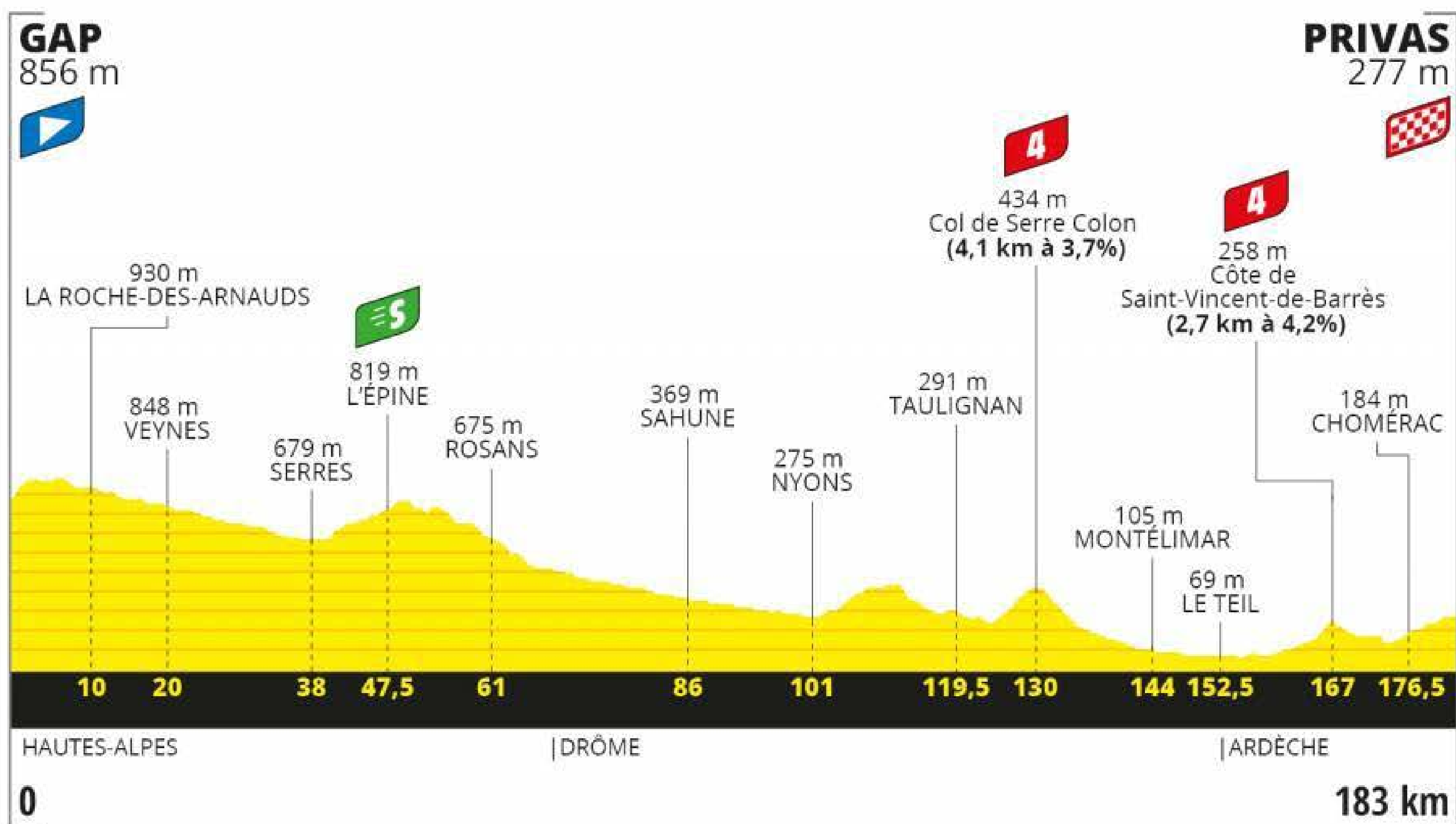
Pro peloton to znamená jediné: už ve čtvrtý den může pro někoho z favoritů Tour de France skončit s vyvrácenými plány. V magazínu ProCycling dokonce napsali, že letošní ročník je „Starou dámou na TikToku“. Míněno tím je to, že závod postrádá jasnou strukturu i slavné kopce – je otevřený, nepředvídatelný, boří tradici. I proto je ale také tak atraktivní.

5

Gap – Privas

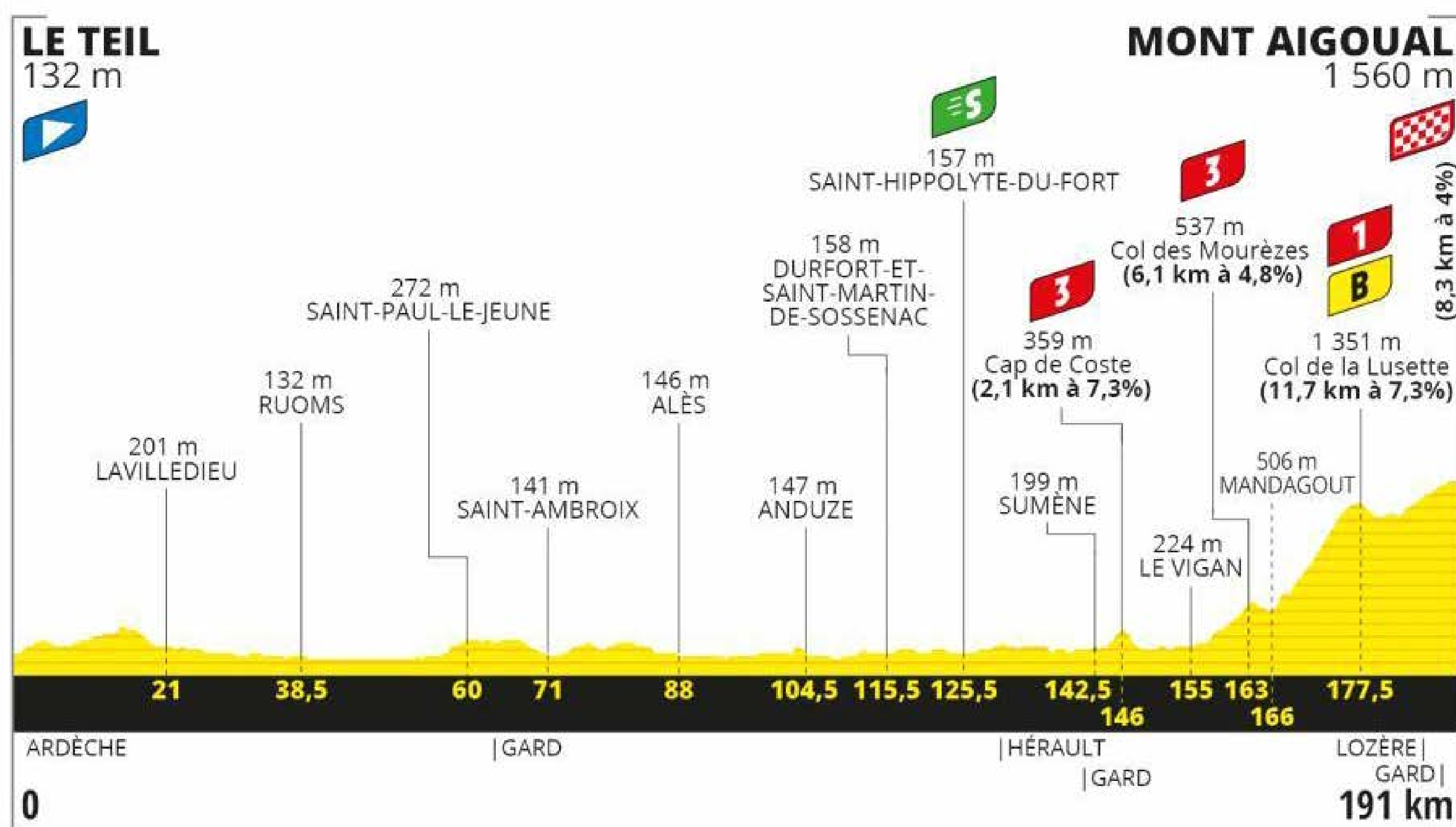
středa 2. září
183 km

6

Le Teil – Mount Aigoual

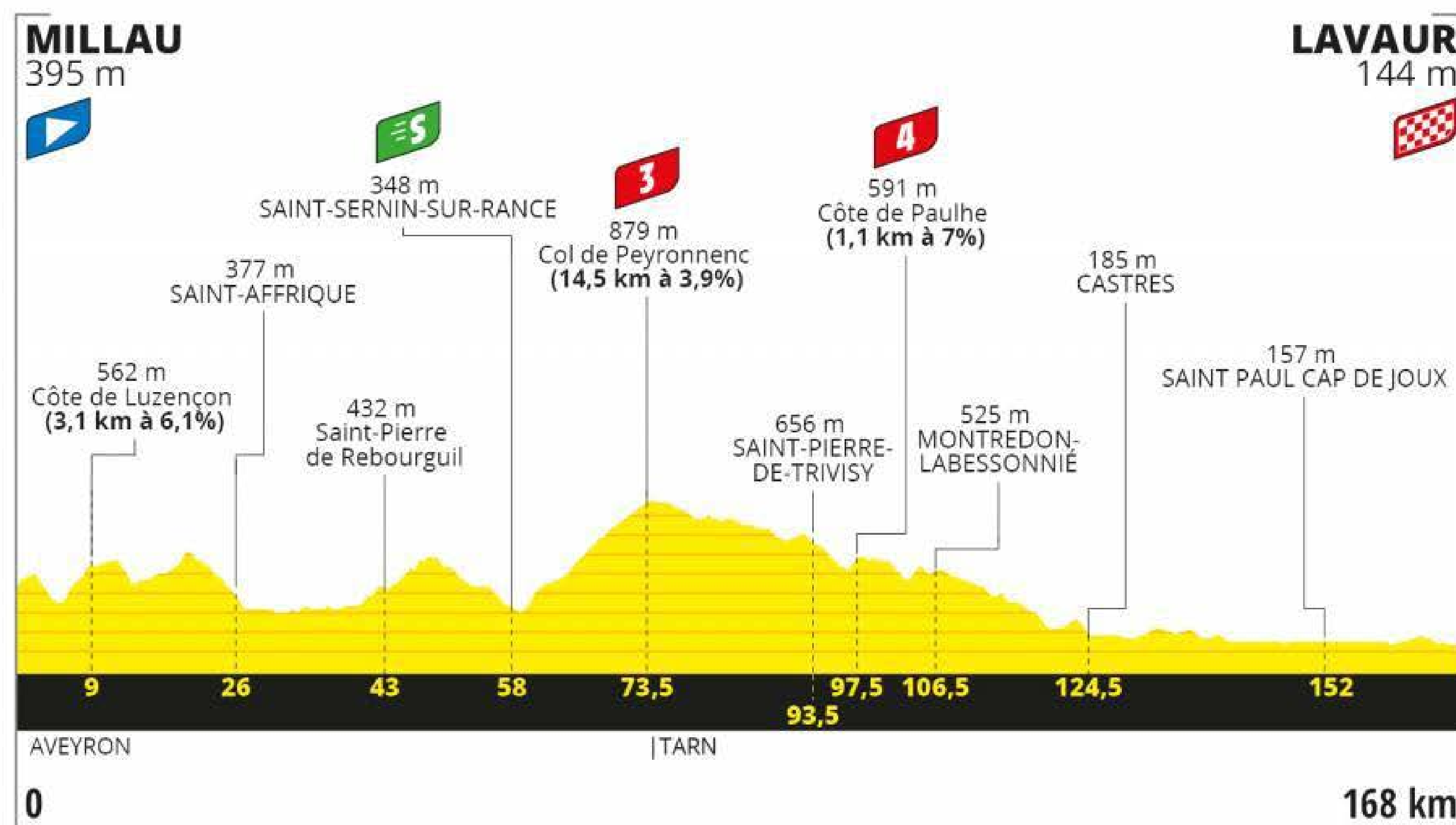
čtvrtek 3. září
191 km

7

Millau – Lavaur

pátek 4. září
168 km

8

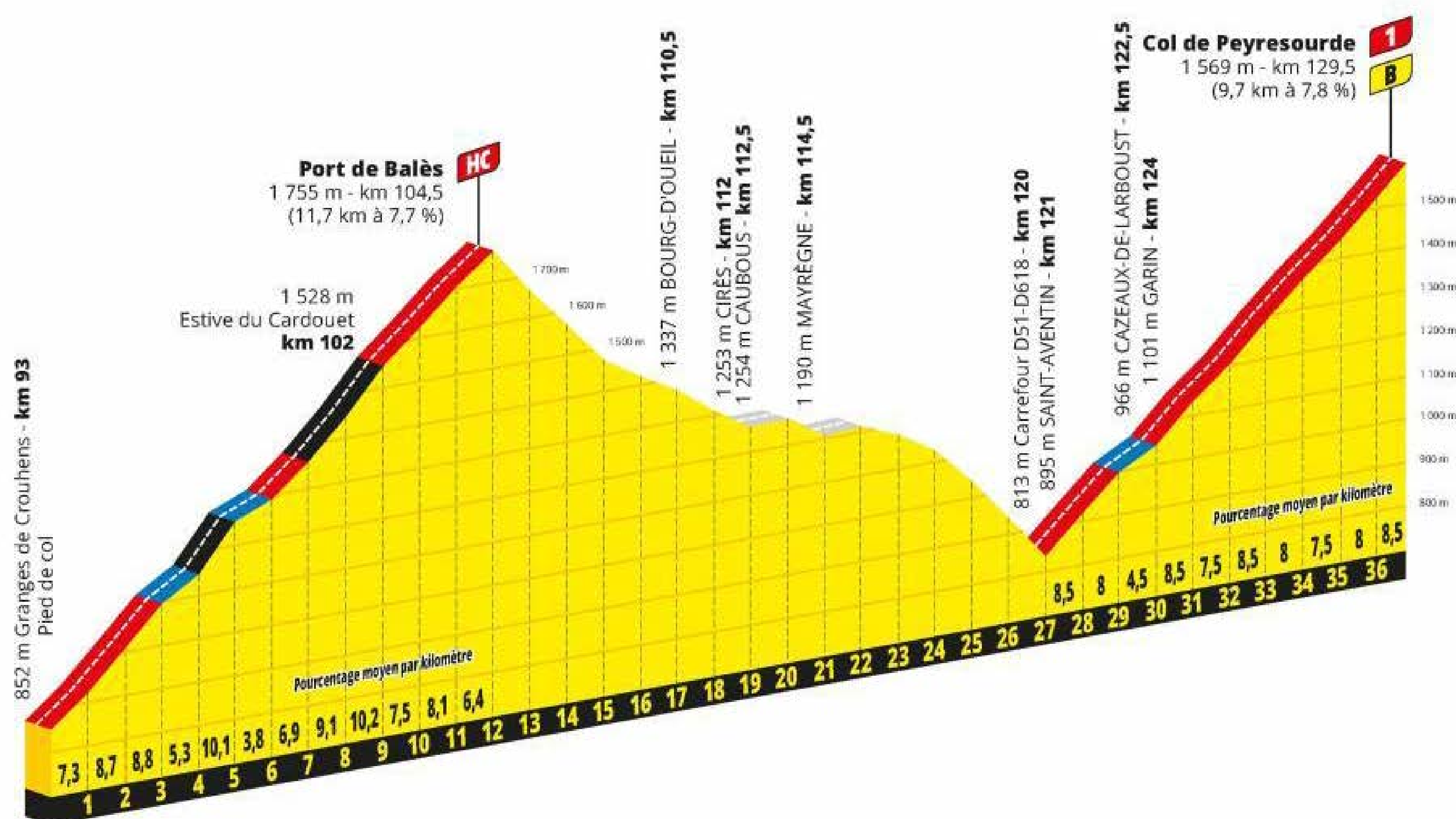
Cazeres sur Garrone – Loudenvielle

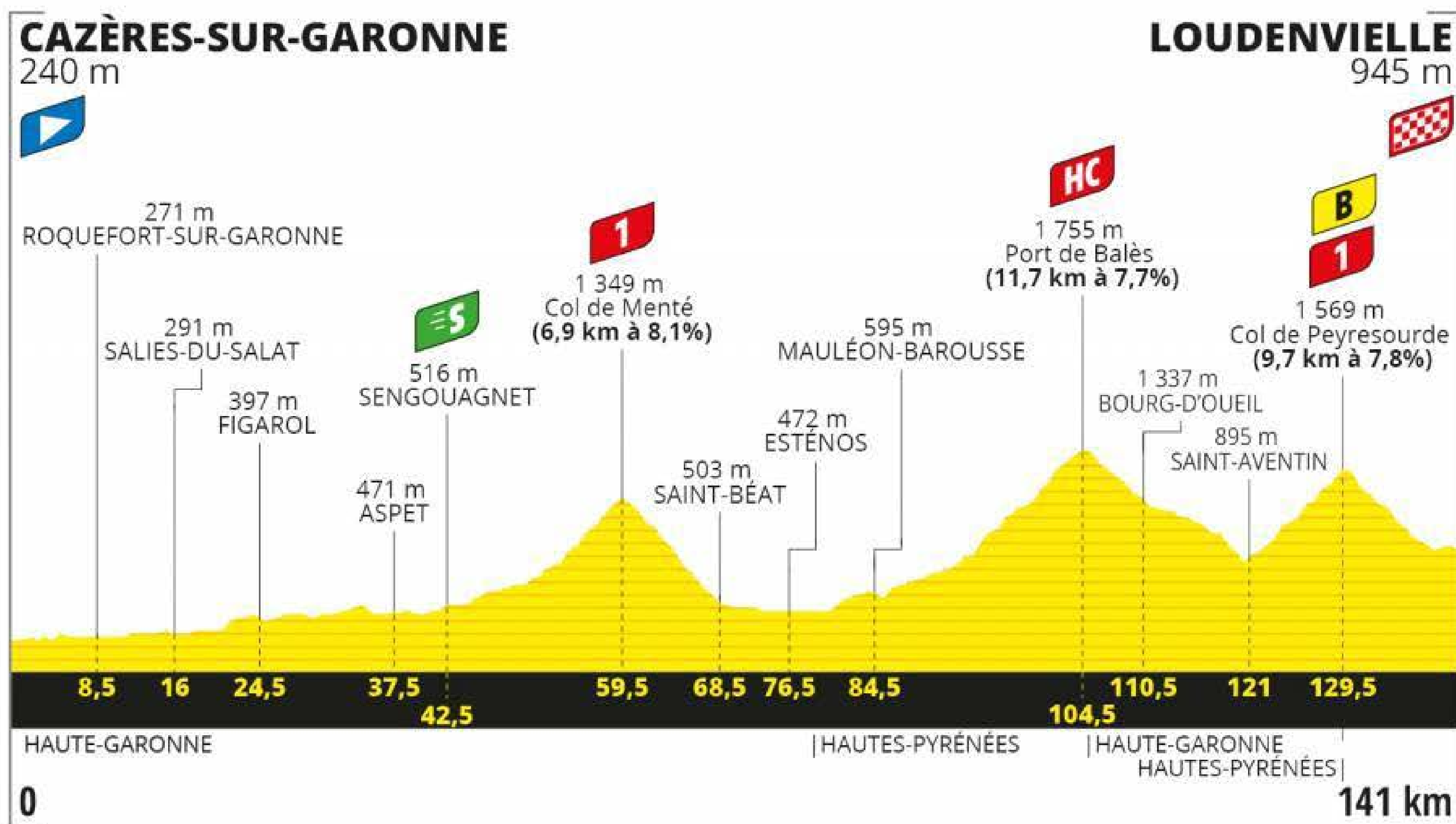
sobota 5. září
141 km

Letošní Tour nemá v itineráři slavné kopce Tourmalet a Aubisque, což jistě zklamalo mnoho příznivců. Neznamená to však, že by se v Pyrenejích nemělo stoupat – jen půjde o jiné cesty. Osmá etapa bude ryze vrchařská a nabídne hned několik stoupání. První vážné? Col de Menté, kde se průměr v druhé polovině kopce zvyšuje. Pak už následuje Port de Bales.

Tedy dějiště tzv. chaingate z Tour 2010. Ano, právě zde Andymu Schleckovi spadl řetěz, na který se Alberto Contador jen rychle podíval a byl pryč. Na Port de Bales ale mají nedávnou vzpomínku i jezdci, kteří jeli závod Kolem Okcitánie. Ve třetí etapě, která vrcholila na Col de Beyrede, rozpoutali peklo jezdci Ineosu. Zvítězil Egan Bernal, hned za ním dojel Pavel Sivakov.

Na závěr dne pak ještě slavný Peyresourde, jehož vrchol přijde devět kilometrů před finišem v Loudenvielle. Zde se dají čekat dechberoucí sjezdy, které předvádí například Julian Alaphilippe nebo jeho slovenský kolega-akrobat Matej Mohorič. Vypnout pud sebezáchovy a sledovat jen metry silnice před sebou, takový je recept na úspěch v závěru osmého dne.

**Cyklisté vyjíždí na Port de Balès
při závodě Kolem Okcitanie**

Zdroj: [Twitter.com/RouteOccitanie](https://twitter.com/RouteOccitanie)

9

Pau – Laruns

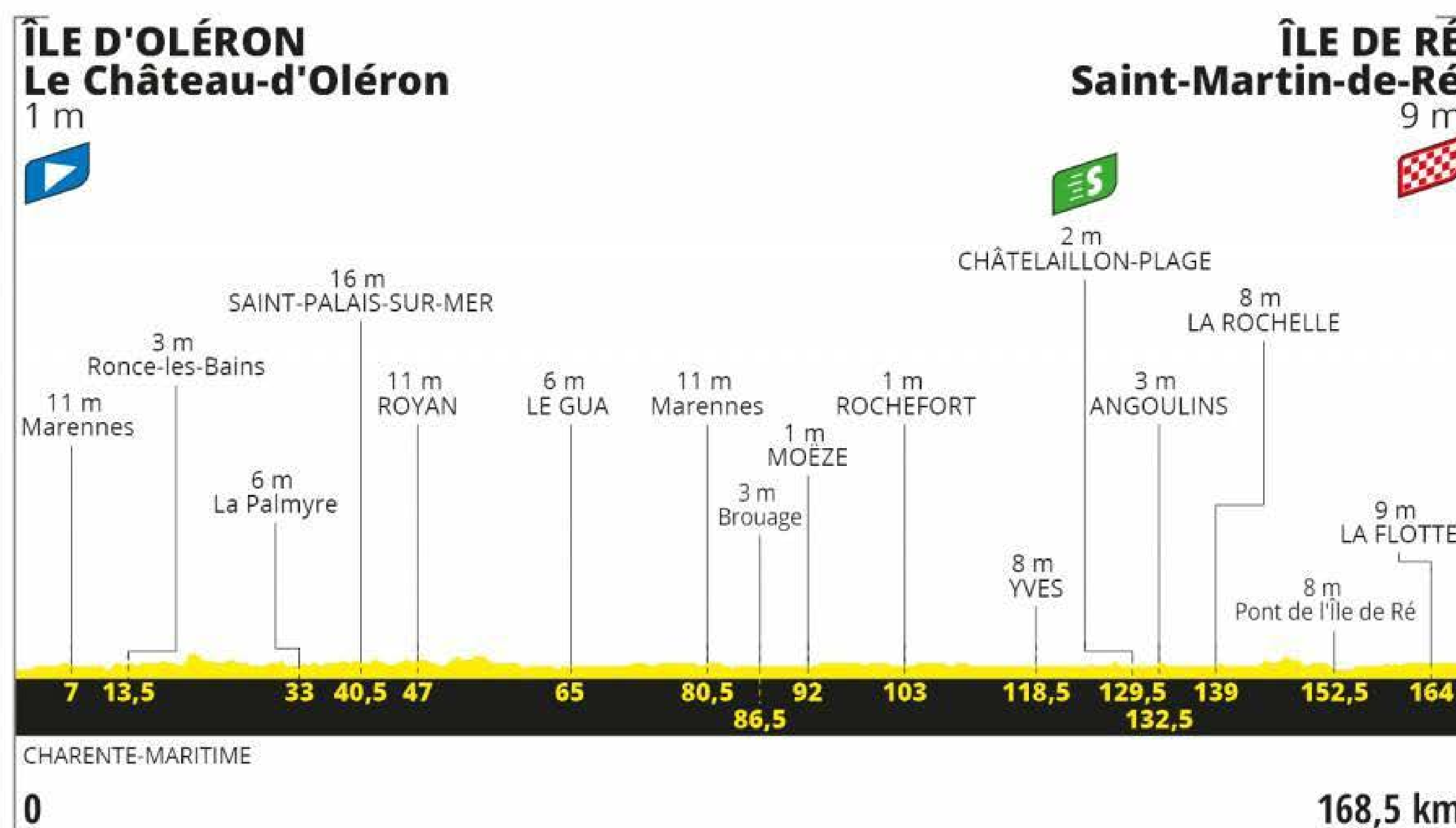
neděle 6. září
153 km

10

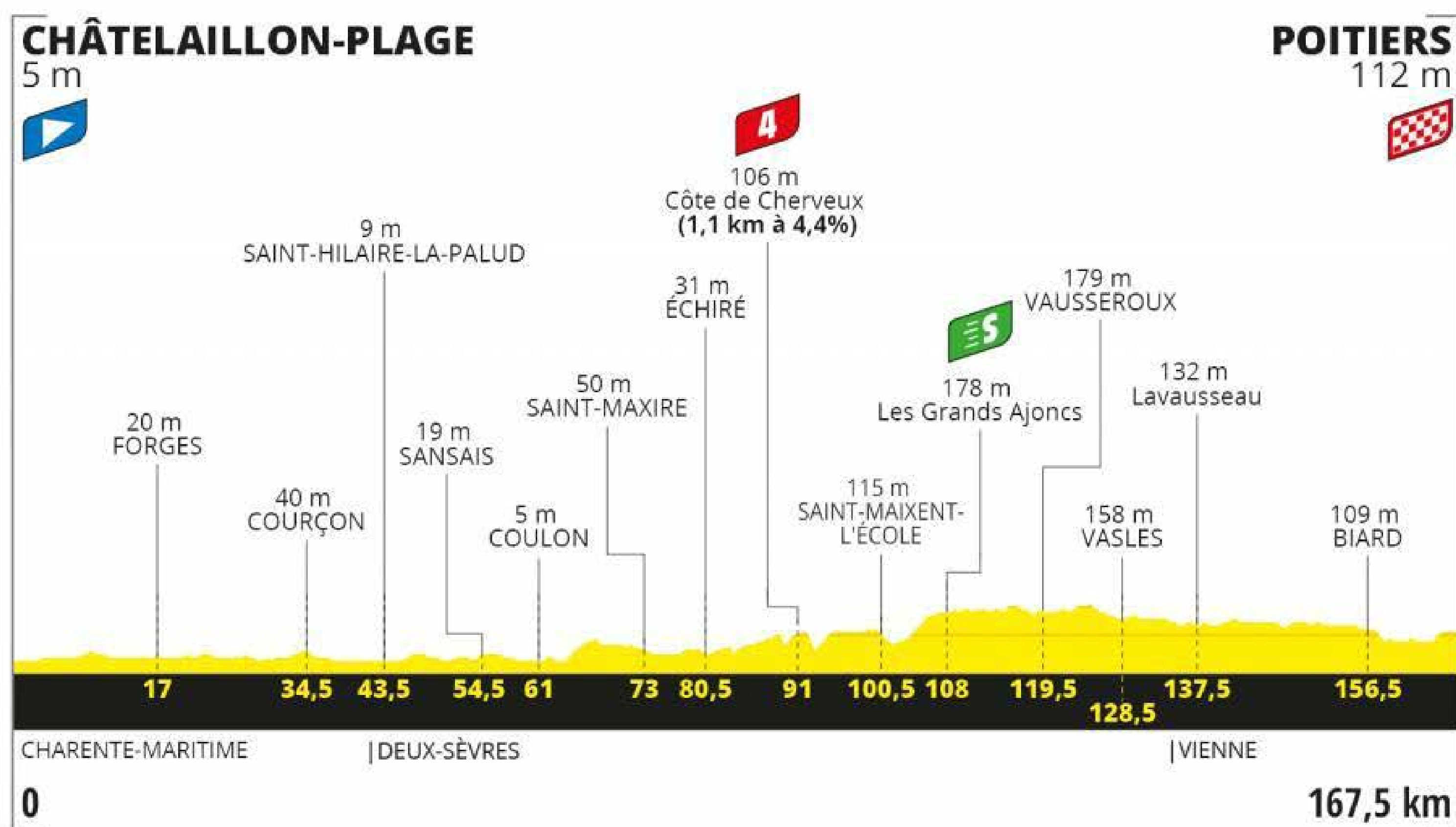
Chateau d'Oleron – Saint Martin de Ré

úterý 8. září
169 km

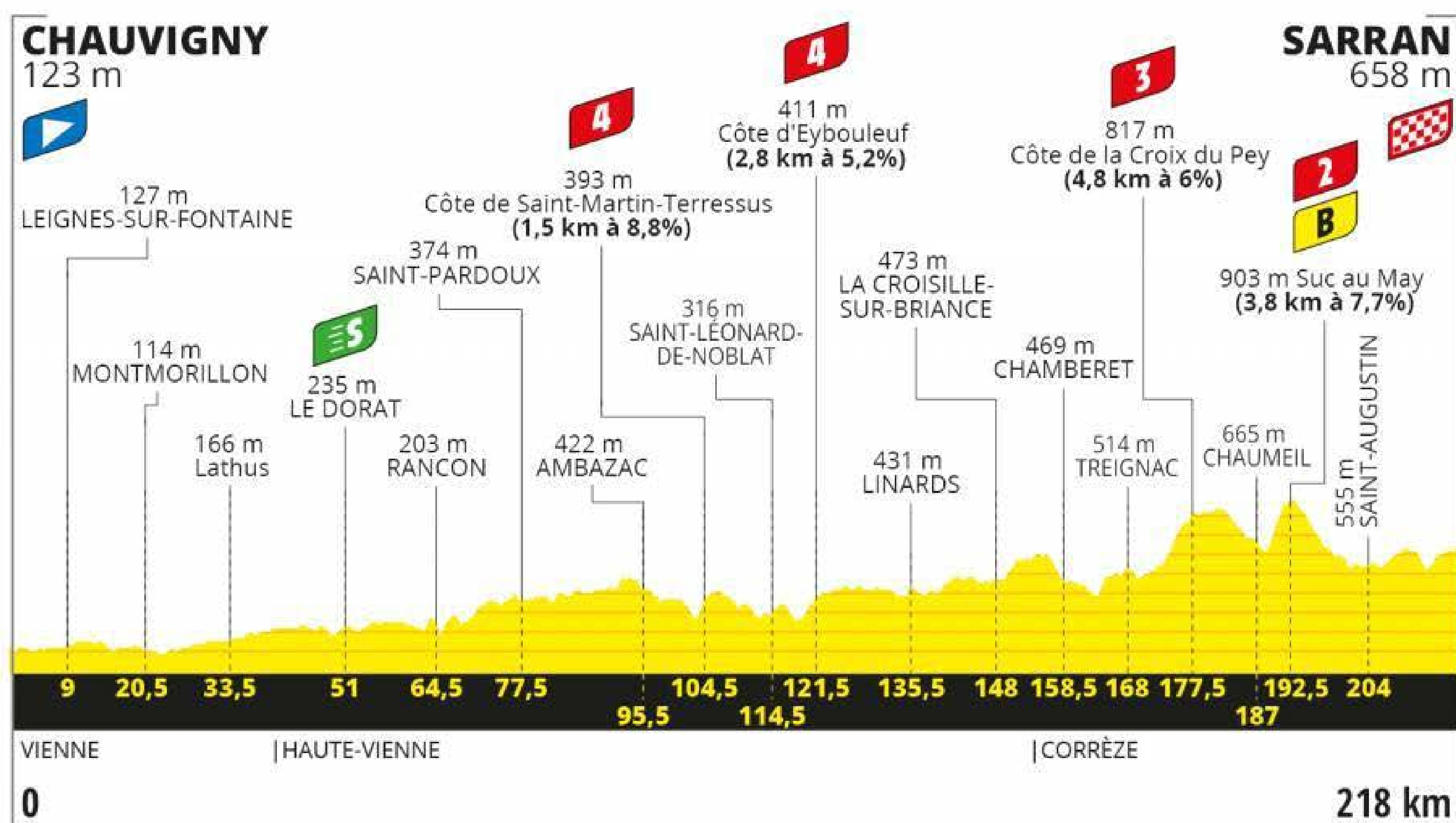
11

Chatellaillon Plage – Poitiers

středa 9. září
168 km

12

Chauvigny – Sarran Coreze

čtvrtek 10. září
218 km

Cyklistům, kteří Centrální masiv neznají a koukají se jen na profil třinácté etapy, může tato krajina připomenout domácí Vysočinu. Neustále nahoru a dolů, obvykle velmi prudce. Třináctý den bude takový, a dokonce by se dalo argumentovat tím, že půjde o nejtěžší etapu letošního ročníku. Vždyť se také pojede přes sedm vrchařských premií.

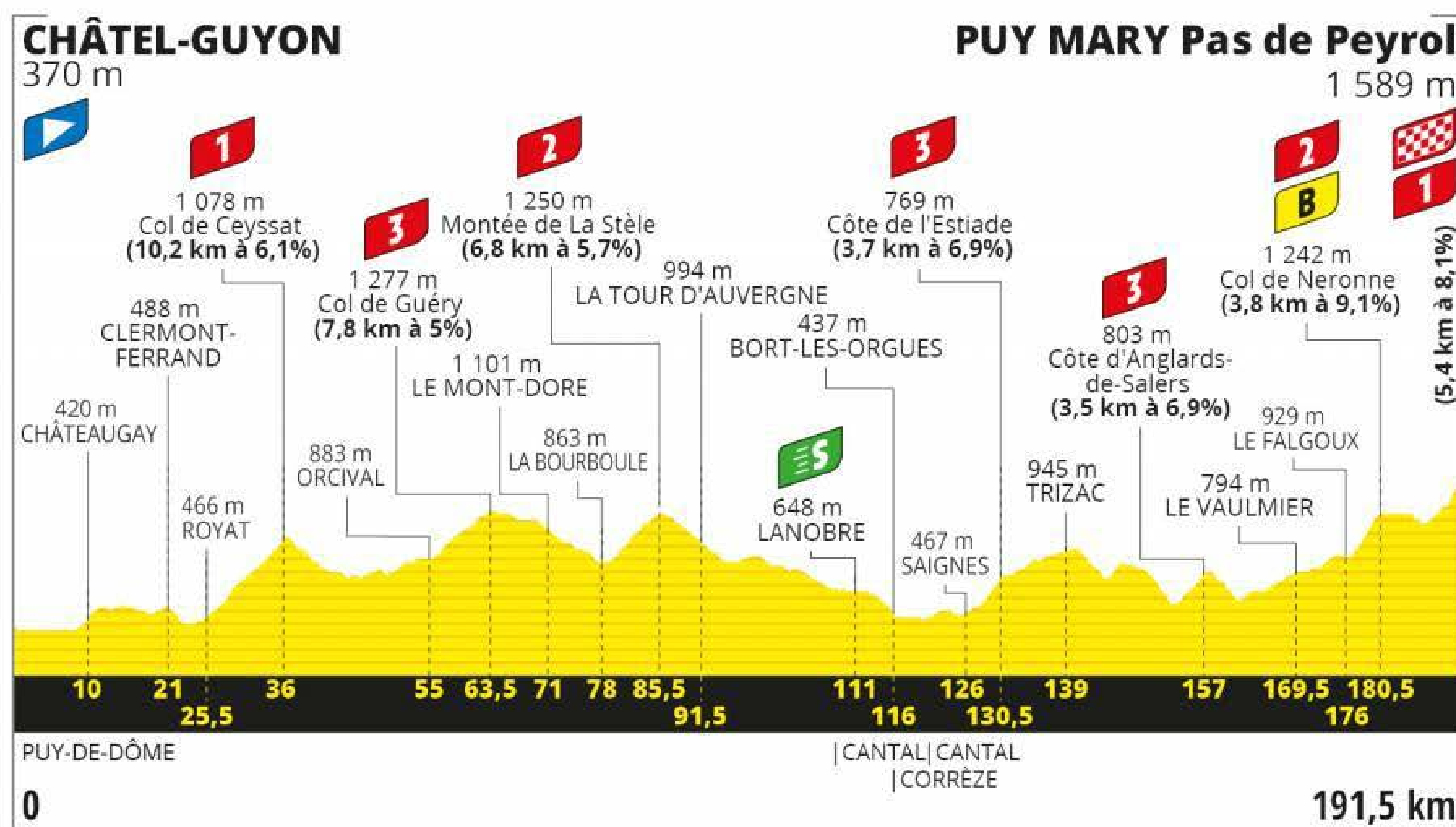
To samo o sobě znamená, že kdo bude mít záslusk na puntíkový dres, neměl by ten den chybět v úniku, neboť součet možných bodů bude značný. Po 191 kilometrech se bude končit na nejvyšším bodu Centrálního masivu (alespoň bavíme-li se o místech dosažitelných v sedle kola), tedy Pas de Peyrol. Oficiální údaje mluví takto: délka 5,4 km, sklon 8,1 procenta. Závěr je strmější než úvod.

Mluvit před startem ročníku o favoritech by bylo věštěním z křišťálové koule. Avšak dny jako tento volají po frontálním útoku. Toto totiž není dobrá etapa pro chvíle, kdy zažíváte krizi a nechcete už kolo ani vidět. Půjde o velmi těžký den, kde by se iniciativy mohli chytit vrchaři jako Nairo Quintana, Romain Bardet či třeba Mikel Landa.

13

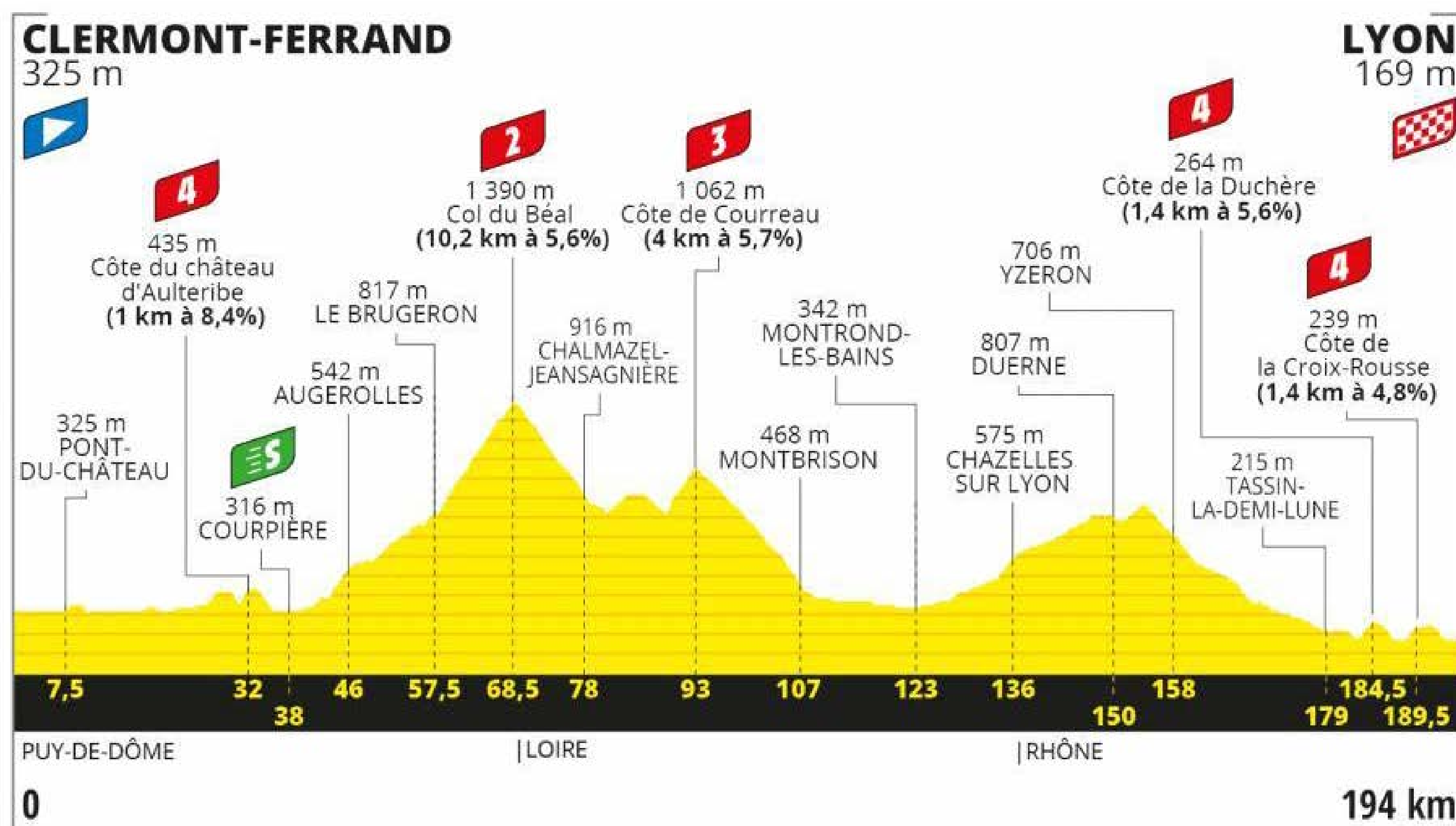
Chatel Guyon – Puy Mary Cantal

pátek 11. září
192 km

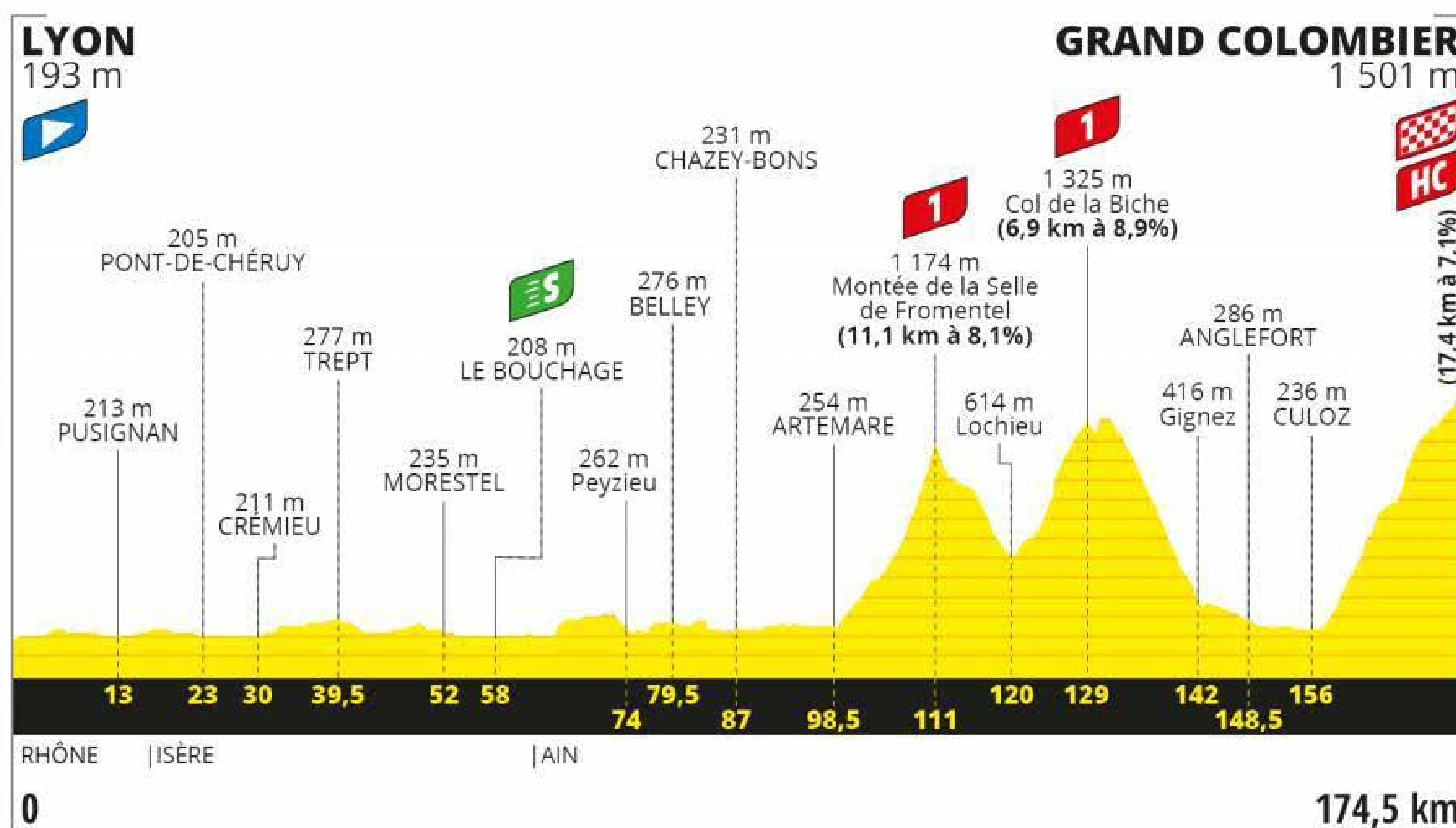
14

Clermont Ferrand – Lyon

sobota 12. září
194 km

15

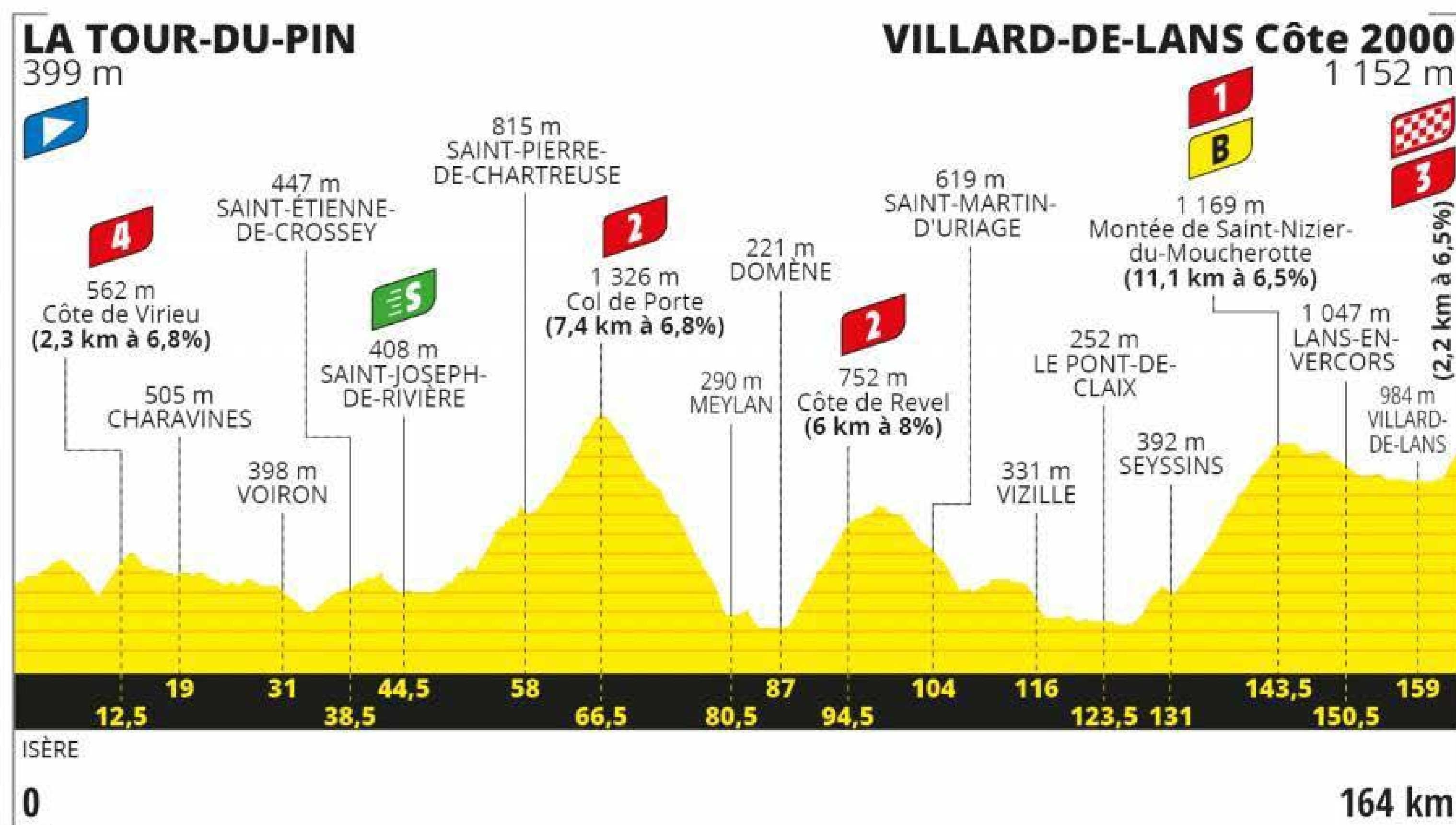
Lyon – Grand Colombier

neděle 13. září
175 km

16

La Tour du Pin – Villard de Lans

úterý 15. září
164 km

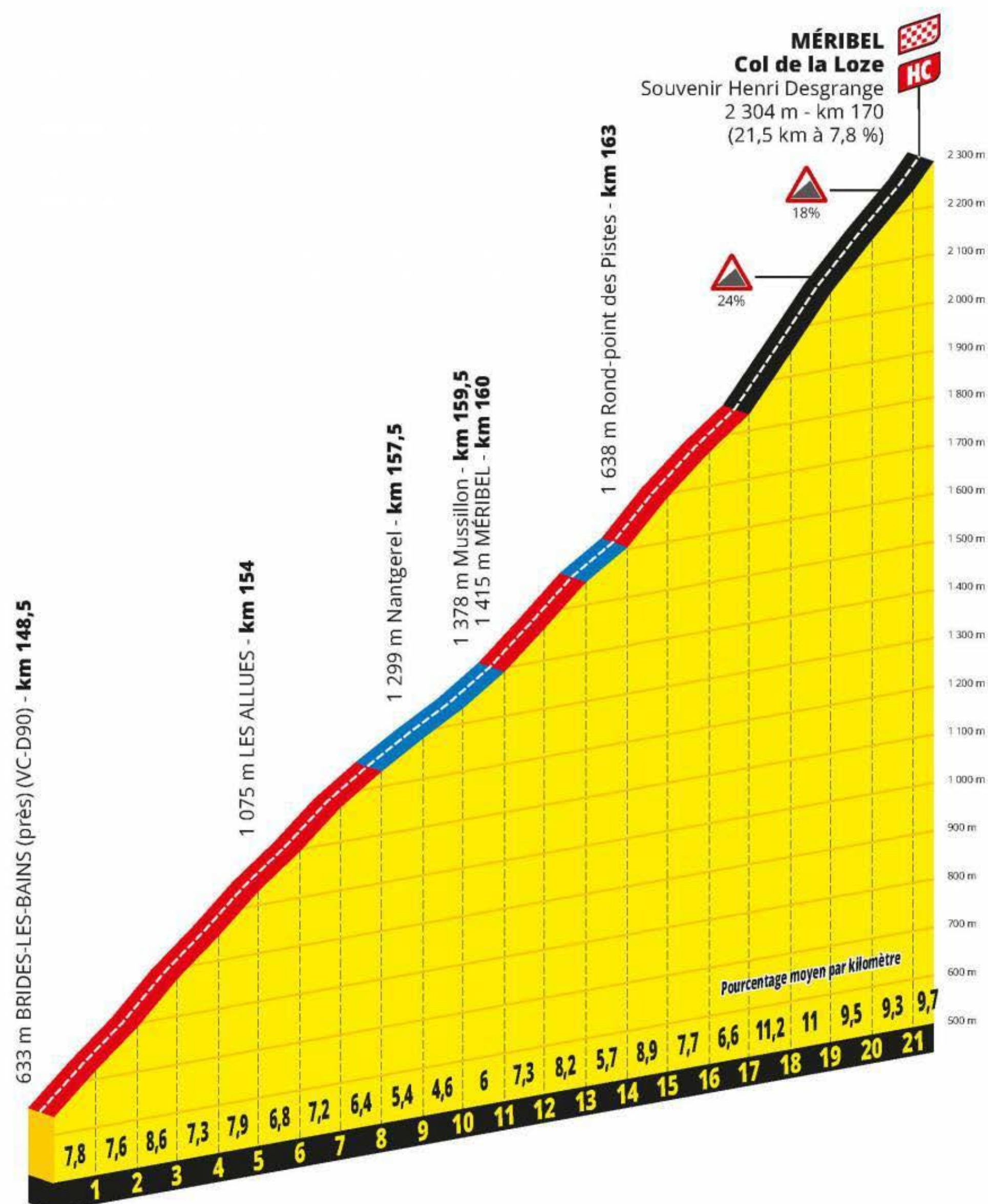
17

Grenoble – Col de la Loze

středa 16. září
170 km

Sedmnáctá etapa v sobě pojí tradiční s novátorským. Jeden z nejslavnějších kopců Col de la Madeleine totiž poslouží jako předkrm před závěrečným stoupáním na Col de la Loze. Pokud tápete a jméno tohoto vrcholu vám nezní povědomě, nemusíte se stydět. Nejvyšší bod celé letošní Tour je totiž do programu Staré dámy zařazen vůbec poprvé.

Závodníci začnou stoupat v Brides les Bains, odkud je to jedenáct kilometrů a zhruba osm set výškových metrů do střediska Méribel. Nad ním pak začíná cesta k vrcholu, která je otevřená pouze pro cyklisty. Propozice slibují nepravidelný sklon, po němž se závod dostane až lehce nad 2300 metrů nad mořem. Výše už letošní Tour nezavítá.

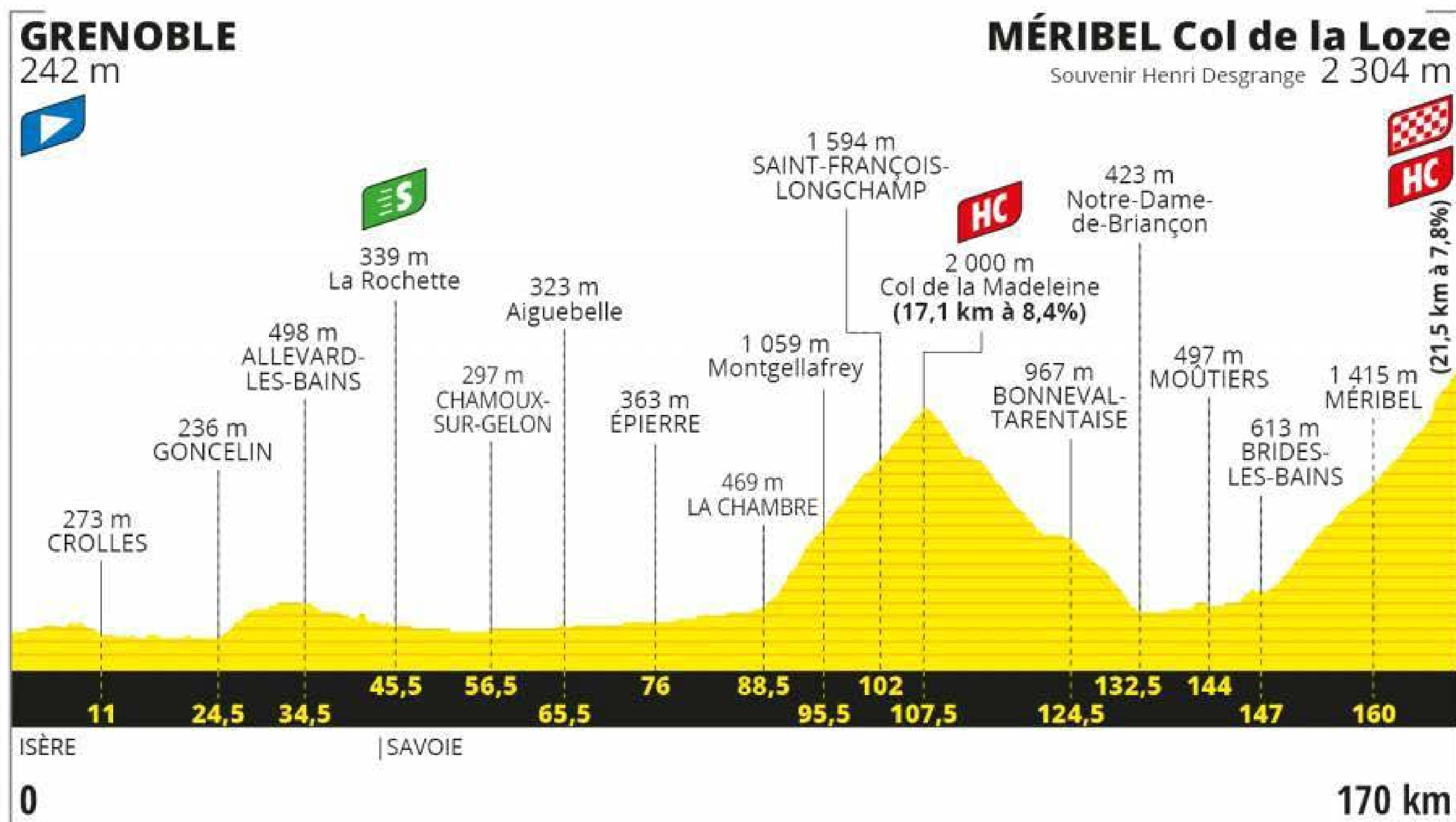

„Na tom stoupání není nic pravidelného, je to rovina, dvacet procent sklon, pak zpátky na deset procent. Pořád musíte měnit rytmus, což mnohým nevyhovuje. Nemůžu si vybavit podobné místo, ve Francii žádné takové stoupání nenajdete. Navíc bude hrát roli nadmořská výška, proto půjde o nejsložitější den. Bude to královská etapa letošní Tour,“ svěřil se hlavní plánovač trasy Thierry Gouvenou.

Peloton stoupá na Col de la Madeleine

Zdroj: ČTK/imago sportfotodienst

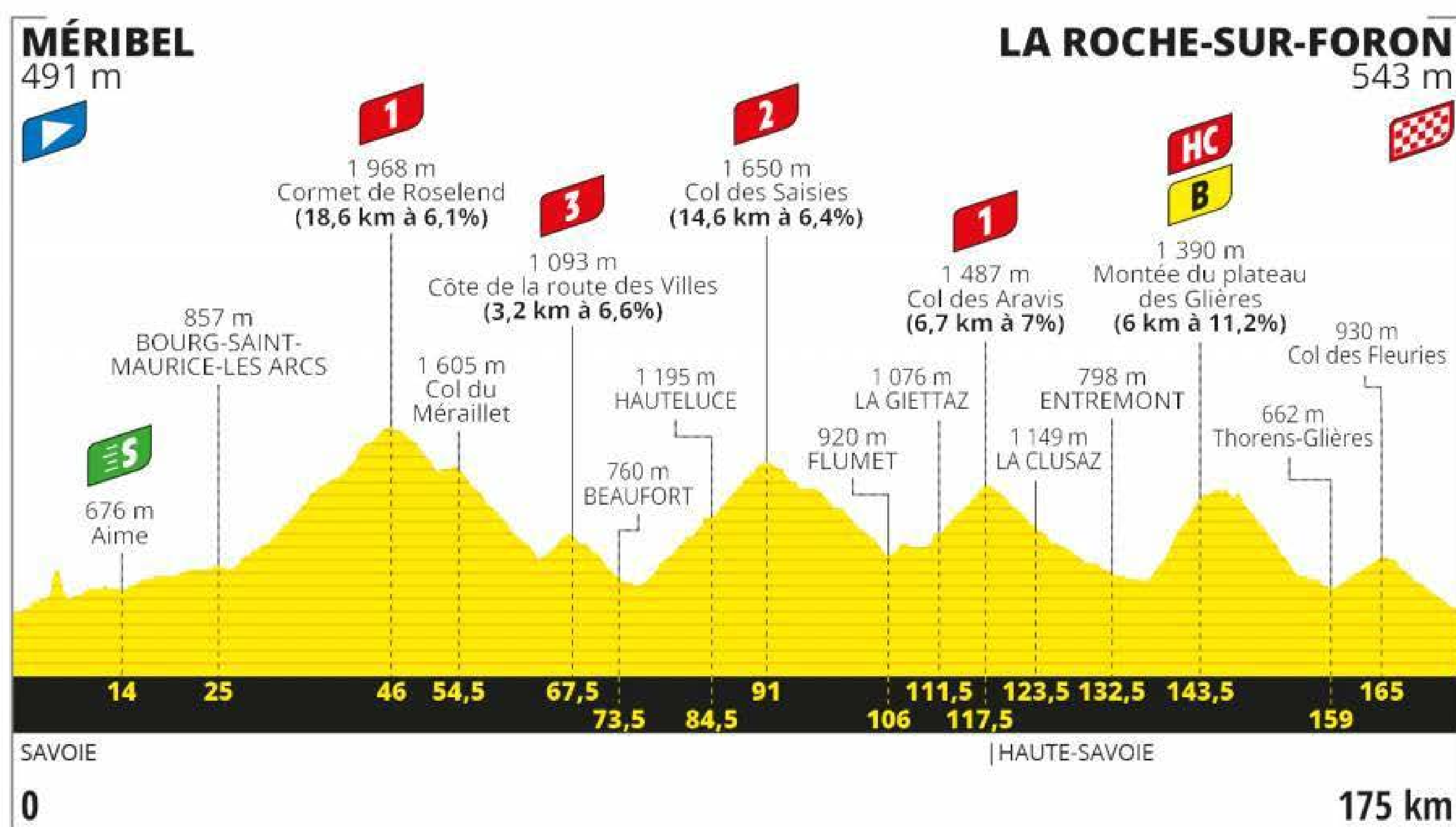

18

Méribel – La Roche sur Foron

čtvrtek 17. září
175 km

Plateau des Glières
Zdroj: GravelCyclist.com

19

Bourg en Bresse – Champagnole

pátek 18. září
167 km

20

Lure – La Planche des Belles Filles

**individuální časovka
sobota 19. září
36 km**

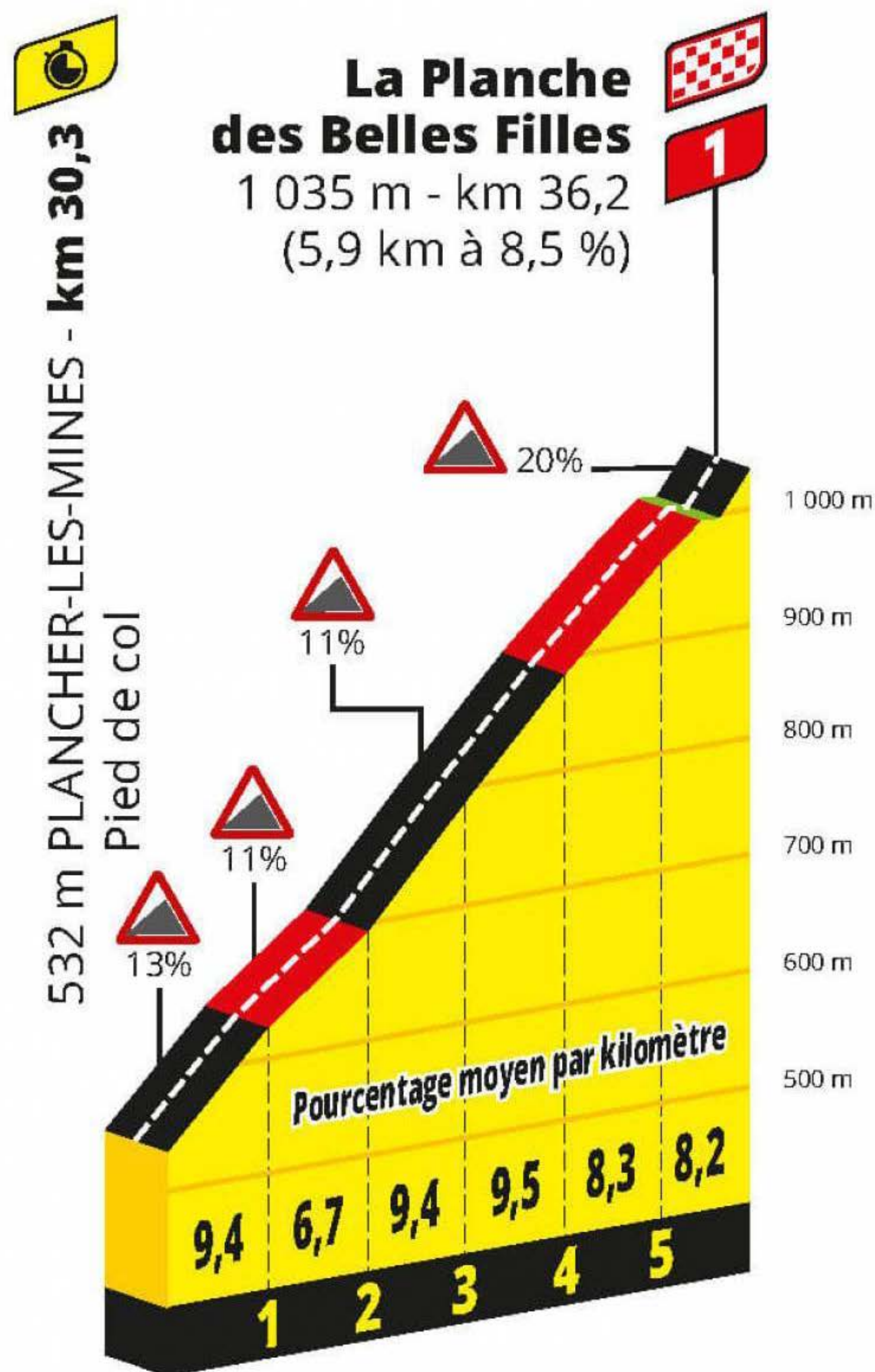
Rozhodovat o osudu Tour de France časovkou, to samo o sobě pochopitelně není nic inovativního. Když ale jízda proti chronometru proběhne ve stoupání na La Planche des Belles Filles, půjde o něco mimořádného. Jde o kopec, který si pořadatelé mimořádně oblíbili. Zvítězili tu Chris Froome (2012), Vincenzo Nibali (2014), Fabio Aru (2017) a Dylan Teuns (2019).

**Peter Sagan na La Planche
des Belles Filles**

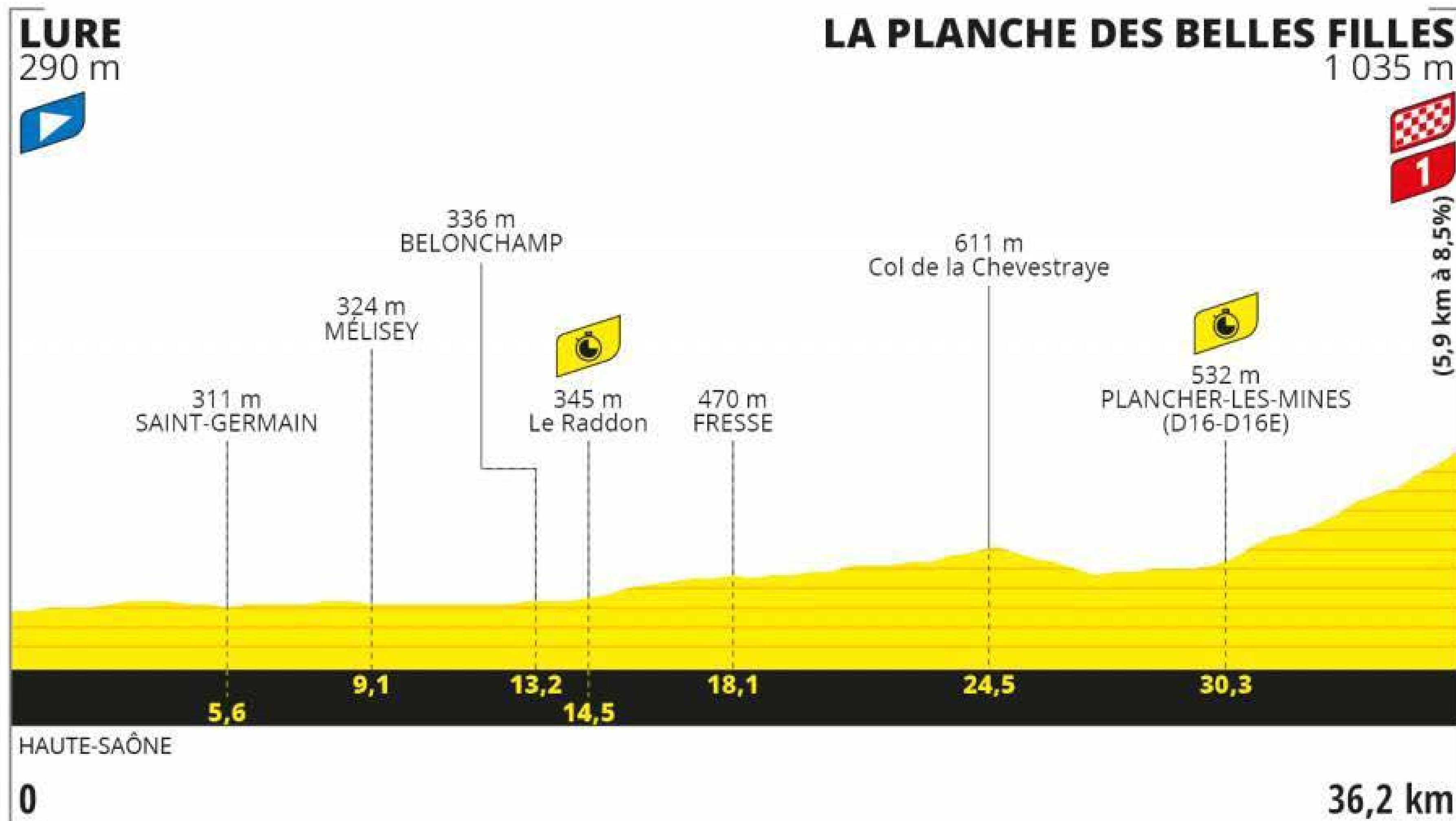
Zdroj: ČTK/PA/Pete Goding

Před rokem se tu navíc na vrcholu jelo kus po šterkové cestě, tomu se však ASO letos vyhlo a končit se bude ve výšce 1035 metrů nad mořem. Šest kilometrů za sklonu 8,5 procenta, to nebude nic jednoduchého, tím spíše

s devatenácti etapami v nohách. Tour de France se tu může ztratit, může se zde ale i na poslední chvíli vyhrát.

Nejslavnější závěrečný zvrát se odehrál v roce 1989. Tehdy se časovka naposledy jela v poslední den Tour a končila v Paříži. Laurent Fignon vstupoval do etapy jako první, bojoval ale se zdravotními problémy, navíc jeho soupeř Greg LeMond měl na kole nástavec a na hlavě se mu skvěla aerodynamická přilba. Výsledek? LeMond zvítězil o osm vteřin v nejtěsnější Tour historie.

Tradiční oslavná etapa na závěr. Připíjet se bude šampaňským, závodníci budou pózovat pro kamery. Občas se ale zapomíná na to, že samotný závěr na Elysejských polích bývá hodně hektický. A takový defekt na začátku posledního okruhu, to téměř vždy bývá neřešitelný problém a cyklisty také může ještě hodně mrzet.

Loňský sprint večerní Paříží – pořadatelé posunuli start na pozdní odpoledne a spurteři tak museli bojovat kromě soupeřů i se zapadajícím sluncem – vyhrála australská „Pocket Rocket“, tedy Caleb Ewan. Byla to jedna z jeho tří vítězných etap a malý Australan tak jasně ukázal, kdo byl loni ve finiších nejlepší. Zopakují se loňské události i letos?

Příběh letošní Tour de France se uzavře v odpoledních hodinách 20. září 2020.

21

Mantes la Jolie – Paříž

neděle 20. září
122 km

Autoři

Texty

Pavel Jahoda (redaktor webu ctsport.cz)

Tomáš Jílek (komentátor ČT sport)

Vojtěch Jírovec (redaktor webu ctsport.cz)

Hynek Roleček (redaktor webu ctsport.cz)

Moderátor Velo fokus podcastu

Ondřej Nováček (redaktor webu ctsport.cz)

Jazyková korektura

Lenka Dolejšová (web ctsport.cz)

Markéta Uhlířová (web ctsport.cz)

Grafika a sazba

Zdenek Tomášek (spolupracovník webu ctsport.cz)

ctsport.cz
2020

